

SISEKAITSEAKADEEMIA

15 aastat Päästekolledžit

koostaja Feliks Angelstok

Tallinn 2009

1993. aastal asutati Eestis samaaegselt kaks õppeasutust: päästekolledž Tallinnas kõrgkoolina Eesti Sisekaitseakadeemia osana ja päästekool Väike-Maarjas kutseõppeasutusena. Mõlemad on edukalt tegutsenud 15 aastat. Raamatust „Päästekool 15“ (VR Kirjastus 2008) saab ülevaate õppetööst, traditsioonidest ja kooliga seotud inimestest. Käesolev raamat „15 aastat päästekolledžit“ vestab samast kolledžis. Et mõlemad õppeasutused 2004. aastal liideti üheks Sisekaitseakadeemia päästekolledžiks, siis võib arvata, et järgmised ülevaated päästehariduse arengust Eestis ilmuvad ühtede kaante vahel.

Koostaja tänu kuulub kõigile abivalmis kolleegidele, eriti aga Vaino Pedoskile, Andres Talvarile, Peeter Randojale ja päästekolledži vilistlasele Raoul Raidnale ning üliõpilasele Ando Oviirile, kelle kirjatükke on käesolevas trükises kasutatud.

ISBN 978-9985-67-162-7

Kaane kujundus Indrek S. Einberg
Trükk AS Ferdida

© Sisekaitseakadeemia 2009

Sisekaitseakadeemia
Kase 61, 12012, Tallinn
juuni 2009

SISUKORD

Viisteist aastat Päästekolledžit Päästeameti peadirektor Kalev Timberg _____	lk 4
Asutamine _____	lk 6
Paiknemine _____	lk 8
Õppetegevus _____	lk 10
Õpikud _____	lk 26
Üliõpilaselu _____	lk 28
Jätkuõpe _____	lk 33
Välispartnerid _____	lk 34
Sporditegevus _____	lk 38
Tunnustused _____	lk 41
Õppejõud _____	lk 45
Koosseisuvälised õppejõud _____	lk 72
Õppetöö korraldajad _____	lk 74
In memoriam _____	lk 75
Vilistlased _____	lk 76
Lõpupildid _____	lk 78

AUVÄÄRSED AKADEEMILISED PÄÄSTETÖÖTAJAD, HEAD TULEVASED KOLLEEGID

Kalev Timberg

Päästeameti peadirektor

Mie koolil on juubel - viisteist aastat Päästekolledžit. On's see ka mõni juubel, võib nii mõnigi asjassepühendamatu siinkohal küsida... On, saab selle peale ainult vastata. Sest viisteist aastat eestikeelse ja ise-seisva Eesti riigi meelse päästealase kõrghariduse andmist on rohkem, kui kunagi varem Maarjamaal on olnud. Ja kogu tõde ongi see, et kõrgemat haridust tuletõrjumise-pääste erialal polegi siinmail kunagi enne omandada saanud.

Viisteist aastat Päästekolledžit – see tähendab Eesti riigi sisejulgeoleku potentsiaali tugevnemist 12 lennu jao ligi kahe ja poole saja kõrgelt haritud päästetöötaja võrra, kellest tänaseks on vaid mõnikümmend endale töö süsteemist väljaspool valinud.

Leian, et see on suurepärase tulemus, mis annab tunnistust sellest, et Päästekolledž on üks tõeliselt omanäoline ja väärikas õppeasutus. Loodetavasti jagavad minu arvamust ka kõik need, kes siit oma diplomi juba kätte saanud või seda veel täna välja teenimas on.

Päästeteenistus on Eestis juba aastaid olnud kõrgeima usaldusreitinguga riigiinstitutsioon. See maine ja ühiskonna kõrge hinnang on meie kõigi ühiste jõupingutuste tulemus. Usaldus pole asi, mida on võimalik ühekordsete või lühiajaliste ponnistustega saavutada. Seda kogutakse pideva pingsa tööga, üheskoos, ühtse meeskonnana. Ma ei väsi kordamast ka tõsiasja, et iga järgmine päästetöötajate-teenistujate põlvkond “seisab eelmise õlgadel”, mis annab neile eelkäijate ees ka pisut parema ja kõrgema positsiooni, nägemaks perspektiivi selgemalt ja ehk ka loovamalt. Siiski tuleb tänastel lõpetajatel meie teenistuses tõelisesse tippu jõudmiseks hoopis pikem ja käänulisem rada jalge alla võtta kui neil, kes juba paigas on. Soovin siiralt, et noorustulisus ja kärsitus seetõttu päästealalt kedagi eemale ei peletaks, vaid me leiaksime endas alati motivatsiooni igal järgmisel päeval ja just sellel ametikohal, kus parajasti asume, oma parimad ideed ja teod ühise eesmärgi saavutamise teenistusse anda.

Head sõbrad! Meie teiega “toodame” Eesti inimeste jaoks igapäevast turvatunnet, mis on üheks riigi heaolutaseme oluliseks näitajaks. Eelkõige on see oluline aga inimeste jaoks – meie perede, naabrite, kaasmaalaste jaoks. Uskuge mind, meist kõigist sõltub väga palju ja meie vastutus on erakordselt suur. Vaid väga erilised inimesed suudavad sellise vastutusekoormaga toime tulla ja päästete-

nistuses vaid sellised inimesed töötavadki. Ja seda eesmärgiga olla oma eelkäijate vääriline, vanade hääde pritsimeeste traditsioonide hoidja, kandja, tõlgendaja ja kaasajastaja.

2009. aasta on lisaks Päästekolledži 15. juubeliaastale ka Eesti organiseeritud tuletõrje jaoks oluline teetähis – 7. septembril möödub 90 aastat esimesest üleriigilisest erinevate tuletõrjeorganisatsioonide kokkutulemisest “Estonia” teatrimajas. Tähistagem siis koos kohase väarikuse ja optimistliku tulevikuvaatamisega oma tähtpäevi. Ühte sammu astudes tundub konarlikki tee siledam, teekond turvalisem ja sihtki joonistub silme ette selgemalt. Üheskoos oleme tugevamad ja tõhusamad, ikka Jumala auks ja ligimese kaitseks, nagu meil kombeks!

ASUTAMINE

I seseisvuse taastamisel 1991. aastal päästeala koolitusasutusi Eestis ei loolnud. Tuletõrjujaid-päästjaid õpetati välja komandodes ja õppekeskustes. Selle ala juhtivtõetajad olid saanud erialase väljaõppe Peterburi ja Moskva vastavates koolides, mis nüüd osutusid piiri taga olevateks. Kuid nii tähtsas valdkonnas ei saa iseseisev riik sõltuda vaid välisabist.

Tõsi, 1960ndatel aastatel oli Eestis mõnda aega koolitatud tuletõrjehnikuid Tallinna Ehitus- ja Mehaanikatehnikumi kaugõppeosakonnas. Kuid selle ligi 150 lõpetanust oli suur osa juba pensionieas ja pealegi ei vastanud nende kvalifikatsioon päästeteenistuse uutele ülesannetele. Oli vaja luua kogu päästeala hõlmav ühtne koolitussüsteem.

Koolituse tellijaks peaks olema päästetõid korraldav institutsioon, kuid milline neist. Nimelt eksisteerisid taasiseseisvumisel Eestis kõrvuti kaks organisatsiooni: pooleldi sõjaväestatud tuletõrje ja täismilitaarne tsiviilkaitse. Et nende ülesanded ja töövaldkonnad osaliselt kattusid, siis otsustati demokraatlike naaberriikide eeskujul liita nad üheks struktuuriks. Eesti Vabariigi ühtne päästeteenistuse kontseptsioon, mille valitsus kinnitas 1991. a detsembris, nägi ette päästeameti loomise. See sai teoks 25. mail 1992 ja nii koondati ühtse juhtimise alla kodanikukaitse (endine tsiviilkaitse) ning tuletõrje- ja päästetõõde tegemine. Vastloodud Päästeameti peadirektoriks määrati Harry Hein, tema asetõtjateks kodanikukaitse valdkonnas Kalev Timberg, väljaõppe valdkonnas Ants Rõõp, tuletõrje- ja päästeteenistuse valdkonnas Mati Raidma. Kõik need mehed on andnud suure panuse Eesti päästeala hariduse kujundamisse.

Samal ajal kui loodi Päästeamet, asutas Vabariigi Valitsus 15. aprillil 1992 Eesti Sisekaitseakadeemia. Selle ajutises põhikirjas mainiti ka päästevaldkonda. Nimelt oli akadeemia üheks põhiülesandeks muu hulgas ka „humanistliku maailmakäsituse, arenenud kodanikutunde ja põhjalike erialaste teadmistega spetsialistide ja ametnike koolitamine Eesti päästeametile“.

Päästeamet oli alles asutamisstaadiumis ja ei saanud kohe koolituse kõrgtasemega alustada. Enne oli vaja saada selgus päästeteenistuse eriala tulevases profiilis ja erineva tasemega spetsialistide vajaduses. Päästekolledži nagu ka Väike-Maarja Päästekooli asutamise tingis vajadus erineva tasemega tuletõrje- ja päästeala spetsialistide järele.

Päästekooli, mille põhiülesandeks pidi olema kutseõpe, asukoha valikul tegutses Päästeamet koos kultuuri- ja haridusministeeriumi kutsehari-

duse osakonna juhtidega. Nagu meenutab Päästeameti peadirektori ase-
tätja Ants Rööp, jäi sõelale kaks varianti: Kose ja Väike-Maarja. Mõlemas
tegutsesid juba kutsekoolid, mistõttu laiendamine või ümberprofileeri-
mine oleksid olnud lihtsalt teostatavad. Kose koolikompleks oli kavan-
datava päästekooli jaoks liiga suur ja päästetehnika paigutamiseks
ebasobiv. Palju hooneid oleks jäänud sihtotstarbelise kasutusega. Ka ei
olnud lähemas ümbruses sobivat maa-ala harjutusväljaku rajamiseks.

Väike-Maarjas oli tegutsev mehhaniseerimise erialaga kool – Väike-
Maarja Põllutöökool. Oli nn kombainigaraaž, mida sai kerge vaevaga pääs-
tetehnika jaoks ümber ehitada. Koolis töötasid inimesed, kel oli tehnika
hooldamise kogemusi. Kooli direktor Ants Rikberg eraldas päästekooli
õpilastele klassiruumi ja terve korruse ühiselamus. Kõige olulisem oli aga
asjaolu, et koostöös vallavalitsusega leiti sobiv maatükk harjutusväljaku
rajamiseks. Nii algaski 1993. aastal tuletõrje- ja päästekoolitus Väike-
Maarjas.

Paralleelselt kooli rajamisega valmistas Päästeamet ette kõrgharidusega
spetsialistide koolitamist Eesti Sisekaitseakadeemias Tallinnas Kase tä-
navas. Akadeemia loomisaastal polnud veel selge päästeteenistuse eriala
tulevane profiil ja seetõttu päästekolledži loomine akadeemias viibis.
Probleeme oli mitu: eriala profiil ja õppekava; õppejõud ja -tehnik; ruu-
mid ning laborid. Nõu ja abi saadi Soome ja Rootsi kollegidelt.

Esmakordselt mainiti päästekolledžit kui akadeemia koosseisus olevat
kolledžit Vabariigi Valitsuse määruses nr 209 7. juulist 1993, millega Eesti
Sisekaitse Akadeemia nimetati ümber Eesti Riigikaitse Akadeemiaks. Seda
võibki lugeda kolledži loomise päevaks, sest muud asutamisdokumenti
kolledži kohta pole. Üliõpilaste vastuvõtt päästeteenistuse erialale oli juba
sama aasta kevadel välja kuulutatud. Kolledži koosseisus oli vaid kaks
ametikohta - direktor ja metoodik. Kolledži direktori kohusetäitjaks ni-
metati Päästeameti peadirektori Harry Heina ettepanekul Ants Laas, kes
töötas sel ametikohal ajavahemikul 02.08.1993 kuni 03.10.1993.

PÄÄSTEKOLLEDŽI ESIMENE JUHT, DIREKTORI KOHUSETÄITJA ANTS LAAS

Ants Laas tuli operatiivrügemendi koosseisus akadeemia territooriumi
Aseal asunud endiselt N. Liidu sõjakoolilt üle võtma juba veebruaris
1992 ja töötas kolledži direktoriks nimetamiseni rektori abina valveteen-
istuse alal. Tema tööperiood kolledži direktori ametikohal jäi lühikeseks,
kuid akadeemias töötas ta politsei- ja päästekolledži õppekompanii üle-

mana 31. augustini 1994. Selline ametikoht oli akadeemia õppepataljoni koosseisus ja tema ülesandeks oli tegeleda üliõpilastega õppetöövälisel ajal. Et Laasi tähelepanu vajas enam politseikolledž, siis määrati talle abiks päästekolledži õppekompanii veeblikis esimese lennu rühmavanem Mart Haljaste, kes täitis seda ametikohta ajavahemikul 01.03.1995 – 31.05.1996. Õppepataljon oli akadeemias kuni sõjaväestatud kodukorra ja reservohvitseriõppe lõpetamiseni 1998. aastal.

Pärast akadeemiat jätkas Ants Laas teenistust ohvitserina kaitseväes.

Esimesed 16 vastu võetud päästeteenistuse eriala üliõpilast olid Ants Agurauja, Marek Aunver, Mart Haljaste, Ailar Holzmänn, Kaur Kajak, Ivar Kaldasaun, Innar Malleus, Erkki Nuut, Tarvi Ojala, Ahto Saan, Andur Soo, Sven Soome, Kuno Tammearu, Alo Tamsalu, Gert Teder, Jaanus Teearu. Parima sisseastujana sai õppeprorektorilt matriikli Jaanus Teearu. Lõputunnistuseni jõudis neist 13.

PAIKNEMINE

Kolledži asutamisel anti tema käsutusse Kase tänava õppehoone kolmandal korrusel üks auditoorium, milles endistest asukatest jäänud sisustus, ja kabinet direktorile. Et igal aastal lisandus üks uus kursus üliõpilasi, siis oli ruumi juurde vaja.

Kolledži dispetšer Mai Tuulas ja direktor Jüri Kaup kabinetis

Päästeameti abiga kohendati ja võeti õppetööks kasutusele sööklahoone läänetiivas asunud ruumid. Need olid aga väga armetus olukorras ja see tõttu otsiti jätkuvalt uusi võimalusi. Kaaluti akadeemia ühe poolelioleva õppekorpuse rekonstrueerimist päästekolledži tarbeks.

Päästeameti tuletõrje ja tehnilise uurimise laboratoorium eesotsas juhataja R. Antropoviga koostas päästekolledži ruumide projektülesande eelkava. Seal jõuti järeldusele, et olemasoleva pooleldi valmis õppehoone väljaehitamine kolledži tarbeks tuleb kulukam kui uue ehitamine. Vaja oleks 140 üliõpilase ja 40-liikmelise õppe-teenindava personali ning laborite jaoks 5x50 ruutmeetrit kasulikku pinda. Projekteerijate arvates oleks see 1993. aastal maksma läinud 48 miljonit krooni. Nagu teada, ei leitud seda raha siis ja pole leitud tänini.

Jätkuvalt otsiti kiiremini ja kergemini realiseeritavaid variante. Silma hakkas N. Liidu aegse sõjakooli garaa ihoone, kuhu oleks saanud paigutada ka päästetehnikat. Telliti hoone rekonstrueerimisprojekt, mis aga rahapuuduse tõttu esialgu, s.o 1993. aastal, ei realiseerunud. Mõni aasta hiljem kasutas akadeemia projekti osaliselt ära, rekonstrueerides garaa-ide juurdeehituse.

2. septembril 1996 avas rektor Eduard Raska selle tagasihoidlike mõõdetega nn tehnikamaja, kus on õppejõudude ruum, kaks auditooriumi – 30- ja 20-kohaline – ning kaks garaažiboksi, mida võib kasutada laboriruumidena. Ühes neist asub TTÜ-st ostetud hüdraulika katsestend, millel toimuvad üliõpilaste laboratoorsed tööd. Päästekolledži üliõpilaste õppetöö inseneriainetes toimub praegu tehnikamajas.

Kolledži ruumikitsikuse leevendamiseks lubas spordikeskuse juhataja Epp Jalakas kasutada üht spordihoones asuvat auditooriumi.

1998. aastal saadi juurde veel kaks ruumi õppehoone kolmandal korrusel. Nendes tähistati kolledži viiendat aastapäeva. Kuid need olid ajutised, sest neisse pidi kolima korrektsioonikolledži. Päästekolledži jaoks oli määratud õppehoone esimene korrus, mille ruumid olid esialgu välja üüritud kohtuekspertiisi laborile. Labor pidi kolima Nõmmele endisesse miilitsakooli, kuid kolimine viibis. Lõpuks pärast labori lahkumist 2001. aasta sügisel saadi esimese korruse ruumid kätte, need renoveeriti ja suurem osa kolledžist praegu seal paiknebki.

Kolledži renoveeritud ruumide pidulik avamine 17. oktoobril 2001

ÕPPETEGEVUS

Päästeteenistuse eriala kõrghariduse õppekava kohta oli kolled i loomisel mitmesuguseid arvamusi. Et eriala on mitmetahuline nagu elu ise, siis oldi üksmeelel, et õppeaja pikkuseks peaks olema vähemalt neli aastat, kuid ka sisu andis mitmesuguseid tõlgendusvõimalusi. Põhiliselt kaaluti parameedikute, keemikute, ametnike ja inseneri profiili vahel. Arutelud ja üksmeele saavutamine võtsid aega ning nii jõuti päästeeriala avamiseni 1993. aasta septembris. Eriala profiili üle jätkusid vaidlused ka pärast õppetöö tegelikku algust.

Õppetöö algas kolled i direktori Ants Laasi kinnitatud õppekava järgi, mis fikseeris vaid esimese õppeaasta ained ja mahud. Auditoorset õppetööd oli ette nähtud 44 nädalatundi, millest ühetunnised ained olid meditsiin, keskkonnakaitse, tuleõrjuja-päästja algõpe, reservohvitseri õpe ja laskmine. Tegelikult oli reservohvitseri õpe tunduvalt mahukam ja toimus öhtupoolikute ning laupäeviti. Suur oli keeleõppe osakaal - 15 tundi nädalas. Õpiti eesti, inglise, vene ja soome keelt, seejuures inglise keelt koguni 8 tundi nädalas. Tunniplaanis olid veel kehaline kasvatus ja enesekaitse - 6 tundi, eetika ja loogika - 5 tundi, riigiõigus - 4 tundi, arvutiõpe ja informaatika - 4 tundi, psühholoogia - 3 tundi, Eesti ajalugu - 2 tundi.

Erialaoõpet oli selgelt vähe. Eeldati, et enamikul üliõpilastel on varasemast päästetöötajate taust ja need, kellel pole erialast töökogemust, teevad

kutseõppe läbi suvel.

Esimese kogu õppeajaks mõeldud päästeteenistuse eriala õppekava pakkus välja 4. oktoobrist 1993 kolledži direktoriks saanud keemiakandidaat Jüri Kaup, kes oli töötanud 1992. aasta sügisest Riigi Päästeameti Kodanike Koolituskeskuse õppejõuna.

Jüri Kaup oli end täiendanud kolme kuu vältel Rootsi päästekoolides ja Lundi Ülikoolis, kus on päästeeriala. Rootsi Kuningriigi tuletõrje- ja päästeteenistuse kogemusi koolituse valdkonnas kasutas ta päästekolledži ja Väike-Maarja Päästekooli õppeprogrammide koostamisel.

Kaubi koostatud kava oli 128 õppenädala pikkune, millele pidi lisanduma diplomi- või lõputöö koostamine 15 või 10 ainepunktis mahus. Üldhariduslikke aineid oli selles õppekavas 55 õppenädala mahus, üldteoreetilisi 26 ning põhi- ja erialaaineid 47 õppenädalat. Huvitav on märkida, et soome keele õppimine 1,5 nädala kestel oli liigitatud kutsealaste alusainete hulka. See näitab, kuivõrd oluline oli Soome kolleegide ja nende kogemuse osa meie päästeala koolituses algaastatel.

Oma variandi päästekolledži õppeprogrammist pakkus 16. septembril 1993 välja ka päästeameti uurimislabor R. Antropovi juhtimisel. Sellegi mahuks oli 128 õppenädalat, millest 53 oli ette nähtud üldainete omandamiseks ja 75 kutseõppeainete, nagu kodaniku- ja tsiviilkaitse, kustutus- ja päästetööde taktika, tuleohutuse järelevalve, kustutus- ja päästetehnika, tehniline füüsika ja kustutusteooria, erialakeemia ja -meditsiini, õppimiseks.

Teisel ja kolmandal õppeaastal oli õppekava pidevas muutumises. Raskusi oli erialaõppejõudude leidmisega ja ka vahetunud kolledži direktoritel olid oma soovid ning arvamused.

Erialaõppejõudude saamiseks püüdis Päästeamet 1993. aasta sügisel käivitada projekti, mille käigus oleksid 16 konkursi teel välja valitud stažööri 1993. aasta nelja kuu ja kogu 1994. aasta vältel saanud akadeemias koolitust põhiliselt välismaistelt spetsialistidelt. Aluse selleks andis Vabariigi Valitsuse 08.06.1993 protokollilise otsuse nr 44 punkt 18. Paraku ei piisanud sellest rahandusministeeriumile, et projekti jaoks raha leida. Nii tuli leida n-ö sisemisi ressursse nii akadeemial, Päästeametil kui ka tulevastel õppejõududel endil. Viimaste arv kahanes neljani ja nende väljaõpe toimus põhiliselt Soome ja Rootsi päästeasutustes. Nii ongi mitu päästekolledži ja päästekooli endist ja praegust õppejõudu saanud oma erialased teadmised naabrite juures.

Kolledžis õpetasid üleakadeemialistesse õppetoolidesse kuuluvad õppejõud ja koosseisuvälised spetsialistid. Nii näiteks loodi päästekolledži üli-

õpilastega tegelenud ning praegu kolledži koosseisu kuuluvad matemaatika õppetool ja tehnikaainete keskus 1994. aasta sügisel akadeemia õppeosakonna alluvuses. Akadeemia nõukogu valis nende juhtideks professor Helmo Käerdi ja professor Feliks Angelstoki. Matemaatika õppetool õpetas kõikide kolledžite üliõpilasi, tehnikaainete keskus lisaks päästekolledžile veel Sõjakooli kadette.

Keemiat luges Jüri Kaup algul kolledži direktori ameti kõrvalt tunnitavalise õppejõuna. Keemia õppetool loodi 1995. aasta sügisel ja selle juhataja-professori kohale valiti Kaup pärast lahkumist direktori ametikohalt.

5. oktoobrist 1995 sai päästekolledži direktoriks keemiakandidaat Andres Talvari. Hariduselt keemiainsener, kandideeris ta akadeemia haldusprorektori ametikohale, kuid rektor E. Raska soovil hakkas juhtima hoopis päästekolledžit. Ta oli sellel ametikohal 12. augustini 2001 ja jätkab pärast seda tööd rakenduskeemia õppetooli juhataja-professorina kuni käesoleva ajani.

1995/96. õppeaastal moodustati akadeemias Siseministeeriumi algatusel õppesuundade meetoodikanõukogud, mida võib pidada praeguste kolledžite nõukogude eelkäijateks. Rektori käskkirjaga 05.03.1996 moodustatud päästehariduse meetoodikanõukogu eesotsas oli kolledži direktor Andres Talvari. Lisaks temale kuulusid sinna Päästeameti peadirektori asetäitja Ants Rööp, TTÜ keemiateaduskonna professor Ülo Lille, TTÜ ehitusteaduskonna professor Kaido Hääl ja akadeemia tehnikaainete õppejõud professor Feliks Angelstok.

Nõukogu põhiliseks mureks sai päästeteenistuse eriala õppekava kokkupanemine. See töö oli tulemuslik ja 27. juunil 1996 kinnitas akadeemia nõukogu päästeinseneri diplomiõppekava. Selle lõpetanu sai kõrghariduse diplomi õppekava läbimise kohta ja päästeteenistuse inseneri nimetuse. Just nimetuse, sest kutse omistamise õigus pidi jääma vastavale kutsekojale. Jäeti ka bakalaureuse kraadi taotlemise võimalus.

Õppekavas oli ette nähtud 18 nädalat praktikat, neist üks nädal Soomes Kuopio päästekoolis ja kaks nädalat Rootsis Skövde päästekoolis. Kavas oli ka reservohvitseriõpe II ja III kursusel, mis päädis välilaagri ja riigiekсамiga.

Esimese kursuse 6-nädalase praktika ajal pidi üliõpilane saama tuletõrjuja-päästja algväljaõppe. See korraldati põhiliselt Tallinna Mustamäe ja Piritä komandos ning Tartu päästekompaniis.

Esimese lennu viimase, s.o neljanda õppeaasta sügisel 1996. aastal tuli kolledži direktoril Andres Talvaril koos üliõpilastega kokku lugeda seni

tegelikult läbitud õppeained ja ainepunktid. Vaja oli üle vaadata, mida annab veel teha, et lõpetajad saaksid kõik juunis kinnitatud õppekavaga ette nähtud tuletõrje- ja päästeinseneri õppeained, sest vaidlustes õppekava profiili üle oli jäänud peale insenerisuund.

Rakenduskeemia õppetool loodi 24. detsembril 1996 ja selle juhataja-professori kohuseid asus täitma kohakaaslasena kolledži direktor Andres Talvari.

1996. aasta sügisel avati akadeemias riigieelarvevälise finantseerimisega kaugõpe. Sinna võetakse keskharidusega Eesti Vabariigi kodanikke, kelle töötamine ametikohal nõuab erialast kõrgharidust. Esimene õppesessioon toimus 1997. aasta jaanuaris ja sinna tuli ka päästetöötajaid. Viis tublimat neist jõudsid akadeemia lõputunnistuseni 2000. aastal. Õppekava oli identne päevaõppega, välja arvatud reservohvitseriõpe ja kehaline ettevalmistus. Et enamik õppureid töötas erialal, siis puudus vajadus praktikate korraldamiseks päevaõppega samas mahus.

1997. aastal moodustati kolledži koosseisus päästetehnika ja -taktika õppekeskus kuue ametikohaga ning kodanikukaitse õppekeskus kolme ametikohaga. Neid erialaainete õpetajate ametikohti ei õnnestunud täita koosseisuliste õppejõududega ja neile ettenähtud palgafondist maksti palka koosseisuvälistele õppejõududele, kellest suur osa olid päästetöötajad.

Sel ajal võeti akadeemias suund päästekomando loomisele kolledži baasil. Eesmärk oli hakata tegema seal üliõpilastega tuletõrjuja-päästja algõpet, mida seni tehti Piritas ja Mustamäe komandos. Selleks vajalikud ametikohad ja inimesed loodeti saada koostöös Päästeametiga. Varustus pidi tulema suuresti n-ö humanitaarabi korras Rootsist, Norrast ja kodumaalt.

7. jaanuaril 1997 andis Harjumaa Päästeteenistuse direktor Georg Ambach päästekolledžile üle kustutusvarustusega komplekteeritud tuletõrje paakauto ZIL-130. Paraku jäi see ainsaks suuremaks annetuseks. Lootused varustuse saamiseks ei täitunud ja ka inimesi ei jätkunud.

Tegutsev komando eeldab mitut vahetust pritsimehi, kuid kolledži üliõpilaste vähesuse tõttu saaks sel juhul õppetöö kahjustada.

Päästeameti tähelepanu oli suunatud eelkõige Väike-Maarja Päästekooli väljaarendamisele. Ei olnud mõttekas kahe samalaadse õppekeskuse loomine meie väikeses riigis. Üliõpilaste kutseõpe jäi endiselt eespool mainitud komandode ja õppekeskuste korraldada.

Väiksemaid muudatusi õppekavas tehti igal õppeaastal. 28.05.1998 akadeemia nõukogus kinnitatud tuletõrje- ja päästetehnoloogia inseneri dip-

lomiõppekava maht - 160 AP - anti juba ainepunktides (1 AP võrdub 40 tunni keskmise üliõpilase tööga aine omandamisel). Sellest 10 AP andis 16-nädalane praktika ja samuti 10 AP lõputöö, mille eduka kaitsmise järel tuli teha veel erialaaine lõpueksam.

4. septembril 1998 tähistati päästekolledži viiendat aastapäeva. Toimus pidulik koosolek, kus ülevaatega Eesti tuletõrje ajaloost esines lektor Peep-Arne Sirge. Õnnitlesid akadeemia rektor Heiki Loot, Päästeameti peadirektor Harry Hein, Tallinna Tuletõrje- ja Päästeameti arendusosakonna juhataja Igor Volke ja esimese lennu vilistlased Lilleküla komando pealik Mart Haljaste ning Lääne-Virumaa Päästeteenistuse juhataja Ailar Holzmänn. Viimane andis üle päästeteenistuste ühise kingituse - televiisori koos videomakiga.

Olulisemad muudatused õppekavas toimusid 1998/99. õppeaastal, kui akadeemia oli saanud uue põhimääruse ja juhtkonna. Nüüdsest kinnitas akadeemia nõukogus heaks kiidetud õppekavad siseminister, sest akadeemiast oli saanud Siseministeeriumi hallatav asutus.

Georg Ambachi ja rektor Eduard Raska käepigistus tähendab, et kolledž on saanud esimese õppeauto

16.08.1999 kinnitatud päästeteenistuse eriala õppekavas kehtestati nn vaheksam pärast neljandat semestrit, mis hõlmas järgmiste valdkondade õppeaineid: riik, Euroopa Liit, õigus, rahvamajandus ja rahandus,

haldusõpetus, loogika. Lõpueksami valdkondadeks olid erialaained: tuleohutuse korraldus, tuletõrje- ja päästeteenistuse organisatsioon ja juhtimine, tulekustutus- ja päästetööde operatiivjuhtimine, kriisireguleerimine. Praktika maht suurenes 20 ja lõputöö maht vähenes 5 ainepunktini.

Enim põhjustas üliõpilastele peavalu vaheksam, mis oli väga mahukas ja võttis kokku esimese kahe õppeaasta töö. Eksam viidi õppekavasse Saksamaa avaliku halduse õppeasutuste eeskujul.

Eksam, mis oli omal kohal üldist riigi avalikku haldust teostavate ametnike ettevalmistuses, ei sobinud spetsiifilistes valdkondades riigivõimu teostavatele ametkondadele nagu politsei, pääste, piirivalve jm. 2004. aasta õppekavas sellest loobuti.

1999. aasta sügisest toodi matemaatika õppetooli koosseisu loogika lektori ametikoht, mis seni oli sotsioloogia õppetooli koosseisus. kuni 2004. aastani täitis seda Ilmar Lilleorg. Tema lahkumisel akadeemiast õpetas loogikat ja filosoofiat ajavahemikul 2004 - 2008 dotsent Jüri Eintalu, kes kuulus samuti matemaatika õppetooli.

1. jaanuarist 2000 muutus kogu akadeemia struktuur. Kõik õppetoolid viidi kolledžite koosseisu. Päästekolledž sai viis õppetooli: matemaatika, rakenduskeemia, inseneriainete, ohtlike ainete ja -protsesside, tuletõrje- ja päästetehnoloogia. Nelja esimese tooli juhatajad on juba mainitud, kui võtta arvesse, et tehnikaainete keskusest sai inseneriainete õppetool ja keemia õppetool nimetati ümber ohtlike ainete ja -protsesside õppetooliks. Päästetehnoloogia õppetool jäi esialgu koosseisuliste õppejõududega täitmata ja aineid õpetasid koosseisuvälised lektorid. Juhataja-pektori ülesandeid täitsid koosseisuvälise õppejõududena Päästeameti töötajad Mati Raidma ja Peeter Randoja. Nad lugesid ise ja nende hooleks oli leida Päästeametist teisi pädevaid erialaainete õppejõude.

2001. aasta sügisel muutus päästekolledži struktuur - likvideeriti ohtlike ainete ja -protsesside õppetool Jüri Kaubi lahkumise tõttu akadeemiast, päästetehnoloogia õppetooli tuli koosseisuline juhataja-pektor Innar Malleus, moodustati tuleohutuse järelevalve õppetool, mida asus juhatama koosseisuvälise õppejõud, Päästeameti töötaja Ivar Kaldasaun. Esimese koosseisulise juhi - Alar Valge - sai õppetool 2004. aastal.

13. augustist 2001 kuni 2007. aasta lõpuni juhtis kolledžit Peeter Randoja. Neljandat põlve pritsimees, läks ta pärast Jõgeva keskkooli lõpetamist õppima Leningradi Tuletõrjetehnikumi ja seejärel Moskva Tuletõrjeakadeemiasse. Pärast seitsmeaastast õppimist töötas Randoja

Jõgevamaa, Võrumaa ja Tartu tuletõrje- ning päästeteenistuses ja Päästeametis. Viimases töötas ta häirekeskuste arenguprojekti juhina. Suures osas tänu temale on meil praegu ühtne hädaabitelefoni 112 ja edukalt tegutsevad regionaalsed häirekeskused. Peeter Randoja on saanud tähelepanuväärsete teenete eest teenistuskohustuste täitmisel hulga tunnustusi, kuid ise peab ta oma elu üheks tippündmuseks kaheaastase tüdruku päästmist tulekahjul. Randoja omandas haldusjuhtimise magistrikraadi Tallinna Tehnikaülikoolis ja jätkab doktoriõpinguid Moskva Tuletõrjeakadeemias.

Õppekava 2002. aasta versioon tegi läbi rahvusvahelise akrediteerimise. Nimelt otsustas Sisekaitseakadeemia esitada akrediteerimiseks päästeteenistuse, tolli ja halduskorralduse eriala õppekavad. Akrediteerimine on tegevus, mille käigus antakse hinnang ja võetakse vastu otsus kõrgkooli ning tema õppekavade vastavuse kohta seaduse ja standarditega kehtestatud nõuetele. Eelnevalt oli akadeemia koostanud põhjalikud eneseanalüüsi aruanded kõigi akrediteerimist taotlevate õppekavade kohta.

4. - 6. veebruarini 2003 viibis akadeemias välisekspertide grupp, kuhu kuulusid professor Juris Rosenvalds Läti Ülikoolist, professor Aivars Krastins Riia Tehnikaülikoolist, Lembit Kerks Tuletõrjeteenistuse kolledžist Suurbritanniast ja Hannu Rantanen Kuopio Päästekoolist Soomest. Välismaistest spetsialistidest koosnevat ekspertgruppi kasutatakse objektiivsema hindamisotsuse saamise huvides. Väliseksperte saatis Eesti Kõrghariduse Hindamise Nõukogu vaatljana Tartu Ülikooli professor Teet Seene. Üllatusena selgus, et ekspert Suurbritanniast rääkis vabalt eesti keelt, kuigi oli varem Eestis vaid korra käinud. Seletus seisnes tema Eesti juurtes.

Hindajad kohtusid õppejõudude ja üliõpilastega, tutvusid lõputööde ja õppematerjalidega, vaatasid-kuulasid ka paari loengut. Lisaks külastati raamatukogu, keele- ja spordikeskust ning tutvuti akadeemia kvaliteedijuhtimise süsteemiga.

Külaskäigu lõpuks oli ekspertgruppi hinnang järgmine - päästeteenistuse eriala väärrib täisakrediteeringut, mis kestab 7 aastat, s.o 2010. aastani. Lõppotsuse akrediteerimise kohta tegi Eesti Kõrghariduse Hindamise Nõukogu aprillis ja see langes kokku ekspertgruppi arvamusega.

Ehkki positiivne akrediteerimisotsus leidis kolledži direktor Peeter Randoja, et päästeteenistuse õppekavaga tuleb veel tublisti tööd teha. Analüüsida tuleks erialaainete osatähtsust ja praktilise töö osakaalu.

2003. aasta aprillis kuulutas päästekolledž välja konkursi noore töötaja-

praktikandi leidmiseks teemal „Kriisireguleerimise juhtimise praktika”. Praktikandist pidi saama selle valdkonna õppejõud. Üheksanädalane praktika toimus Soomes Kuopio Päästekoolis ja Põhja-Savo päästeteenistuses ning häirekeskuses. Kõik kulud kattis Leonardo da Vinci programmist eraldatud toetus. Praktika juhendajad olid Eesti poolt rakenduskeemia õppetooli juhataja-professor Andres Talvari ja Soome poolt Kuopio Päästekooli vanemõpetaja Kari Koivisto. Praktikandiks valiti päästekolledži vilistlane Tarmo Kull, kellest käesolevaks ajaks ongi saanud kolledži kriisireguleerimise õppetooli juhataja-lektor.

Järgmine muudatus kolledži struktuuris toimus 2003. aasta sügisel, kui loodi kriisireguleerimise õppetool, mida asus juhtima esimese lennu vilistlane lektor Innar Malleus, tehes seda aastani 2005.

Eesmärgiga tõhustada kolledžis rakendusteaduslikke uuringuid moodustati direktor Peeter Randoja initsiatiivil kaks instituuti. Tuleohutuse instituuti kuulusid tuleohutusjärelvalve õppetool, inseneriainete õppetool ja matemaatika õppetool. Kriisireguleerimise instituuti kuulusid kriisireguleerimise õppetool ja rakenduskeemia õppetool. Need jäid aga formaalseteks moodustisteks, sest täiendavaid teaduri ametikohti luua ei õnnestunud.

23. aprillil 2004 toimus päästekolledži kümnendale aastapäevale pühendatud rahvusvaheline erialakonverents akadeemia nn FBI auditooriumis. Pärast kolledži direktori Peeter Randoja tervitust kõnelesid Sisekaitseakadeemia rektor professor Peeter Järvelaid päästekolledži kohast akadeemias ja Päästeameti peadirektori asetäitja Ain Karafin päästeteenistuse ja kolledži koostööst. Ettekannetega esinesid Riigikogu õiguskomisjoni liige Jaanus Rahumägi, kes rääkis muudatustest päästeseaduses, Siseministeriumi asekanstler Kalev Timberg, kelle teemaks oli koolitusreform Siseministeriumi haldusalas. Poola tuletõrjeteenistuse kõrgkooli rektor professor Jerzy Wolanin ja Soome Kuopio päästekooli õppejõud Reijo Tolppi tutvustasid oma riigi päästekoolituse korraldust. Kutsutud oli ka Rootsi Skövde päästekooli õppejõud Hans Kuusk, kuid tööülesanded ei lubanud tal Tallinna sõita. Tänu temale on meie päästekoolide õppurid saanud end täiendada Rootsi vastavates õppeasutustes.

Samal päeval pärast konverentsi annetas Päästeamet kolledžile lipu. Lipp on valmistatud heraldik Priit Herodese kavandi järgi ja selle õnnistas piiskop Einar Soone. Lipul on kujutatud kolledži embleemi.

Piiskop Einar Soone õnnistamas kolledži lippu

Konverentsil osalesid (vasakult) professor kindral Jerzy Wolanin, rektor professor Peeter Järvelaid, Kuopio Päästekooli rektor Reijo Tolppi ja Väike-Maarja Päästekooli direktor Margus Möldri, kellest sai 2008. aastast kolledži direktor

Konverentsil osalenud vestlushoos: akadeemia spordikeskuse juhataja Epp Jalakas, Päästeameti tuleohutuse osakonna juhataja Kaur Kajak ja kauaaegne õppejõud Vaino Pedosk

Päästekolledži embleem

Sisekaitseakadeemia päästekolledži embleemil on kuldne kaheksaharuline kiirekimpudest koosnev täht, mille pikimad kaldkriipsud on hõbedased. Tähe peal on hõbedane tõrvik, millelt tõuseb punane kullaga ääristatud kolmikleek. Põlev tõrvik on hariduse sümbol. Embleemi keskel paikneb Sisekaitseakadeemia embleem. Kaheksaharuline täht märgib päästeametnike alalist igasuunalist valmisolekut.

Eesti Muinsuskaitse Selts avaldas tänu ja tunnustust Sisekaitseakadeemia päästekolledži direktorile Peeter Randojale aktiivse ja tulemusliku tegevuse eest päästetöötajate õilsa elukutse edendamisel ja autasustas teda Eesti Muinsuskaitse Seltsi Teenetemedaliga, mille andis kätte seltsi esimees Priit Herodes.

Järgmised olulised muutused õppekavas on seotud struktuurimuutustega 2004. aasta 1. septembrist, mil administratiivselt ühendati kool ja kolledž. Õppekavas leidsid täies mahus kajastamist tuletõrjuja-päästja õpe - 20 AP ja spetsialisti õpe - 15 AP, mis toimuvad Väike-Maarja päästekoolis. Sellega võis lugeda lõppenuks seni palju probleeme põhjustanud erialase väljaõppe ühtlustamise protsessi. Viieks osaks jaotatud praktika kogumahuks jäi 24 AP. Ühtlasi osutus nüüd võimalikuks arvestada vara-

semat õpi- ja töökogemust, mis on eriti oluline kaugõppe üliõpilastel. Näiteks tuletõrjuja-päästja kutsetunnistuse omanikul on võimalik üle kanda kõrgharidusõppesse 27 AP ja spetsialisti kutsetunnistuse omanikul 24 AP. See on üsna suur osa õppe kogumahust, mis on 160 AP. Säärane kutseõppe ja rakenduskõrgharidusõppe integreerimine on väga õppurisõbralik ja tervitatav ka kogu päästeteenistuse seisukohalt, sest soodustab kutsetruudust. Päästja - see on amet kogu eluks!

Akadeemia korraldab igal aastal üliõpilaste lõputööde konkursi, mille parimad saadetakse üleriigilistele konkurssidele. 2005. aasta konkursil oli parim Urmas Paejärve töö „Vedelkütuste põlemise dünaamika“ (juhendaja professor Andres Talvari). Töö hinnati haridus- ja teadusministeeriumi üliõpilaste teadustööde konkursil inseneriteaduste ja majanduse valdkonnas diplomi vääriliseks.

2006. aasta parim oli Deniss Pervunini lõputöö „Päästetööd voolavas vees“ (juhendaja professor Feliks Angelstok).

Kolledži parim lõputöö 2007. aastal oli Aleksandra Pristavko „Auditooriumi raudbetoonvahelae tulepüsivuse arvutused“. Juhendaja TTÜ dotsent Urmas Mänd, kes õpetab kolledžis ehituskonstruksioone.

2008. aasta parimaks tunnistati Renee Tammeti lõputöö „Veevarustuse korraldamine toiteliinide abil“ (juhendaja professor Feliks Angelstok).

Alates 2008. aastast juhib kolledžit direktorina teise lennu vilistlane Margus Möldri. Varem (märtsist 2004) töötas ta Väike-Maarja Päästekooli direktorina, olles sellele kohale valitud Siseministeeriumi konkursikomisjoni poolt. Tema suureks väljakutseks sai siseministri kinnitatud visiooni - Väike-Maarja Päästekooli ja Sisekaitseakadeemia päästekolledži ühendamine ühtseks päästekolledžiks - realiseerimine. Käesolevaks ajaks on see protsess lõpetatud.

Seni viimased muutused õppekavas tehti 2008. aasta sügisel. Õppetöö mahtu hinnatakse selles mitte 40-tunnistes ainepunktides, vaid nn Euroopa ainepunktides (ECDS) mahuga 26 tundi. See näeb välja alljärgnev:

Mooduli/aine nimetus	ECTS	E/A
ÜLDAINETE BLOKK		
SOTSIAALTEADUSTE MOODUL	20,0	
Sissejuhatus riiki ja avalikku haldusesse	3,0	E
Psühholoogia	3,0	E
Organisatsioonikäitumine ja juhtimine	6,0	E
Asjaajamise alused ja dokumendikeel	3,0	E

Majanduse alused	3,0	E
Sisejulgeolekualane koostöö	2,0	E
ÕIGUSE MOODUL		
Sissejuhatus õigusesse	8,0	E
Avalik õigus	11,0	E
TEADUSTÖÖ MOODUL		
Sissejuhatus teadustöösse	2,0	E
Teadusmetodoloogia	2,0	E
ERIALASTE ÜLDAINETE BLOKK		
KEELEÕPPE MOODUL		
Erialane vene keel	3,0	E
Erialane inglise keel	3,0	E
INSENERIAINETE MOODUL		
Rakendusfüüsika	3,0	E
Insenerigraafika	3,0	A
Teoreetiline mehaanika	3,0	E
Tugevusõpetus	3,0	E
Masinaõpetus	1,5	E
Hüdraulika ja pumbad	1,5	E
Küte ja ventilatsioon	1,5	E
Elektrotehnika ja elektriohutus	3,0	E
Ehituskonstruksioonide tulepüsimine	7,0	E
KÕRGEMA MATEMAATIKA MOODUL		
Matemaatiline analüüs	5,0	E
Lineaaralgebra ja arvutusmeetodid	3,0	E
Statistika ja tõenäosusteooria	5,0	E

15 aastat Päästekolledžit

RAKENDUSKEEMIA MOODUL	15,0	
Rakenduskeemia	4,5	E
Soojusfüüsika	3,0	E
Põlemiskeemia ja tulekahju dünaamika	3,0	E
Ohtlikud ained III	4,5	E
ERIALASTE AINETE BLOKK		
PÄÄSTJA MOODUL	40,5	
Päästja alusöpe	5,0	A
Päästetehnika	4,0	E
Tulekustutustööd	8,0	E
Päästetööd	5,0	E
Ohtlikud ained I	1,5	A
Erakorraline meditsiin	6,0	E
Õnnetusteadete menetlemine I	1,0	A
Tuleohutuse üldosa	1,0	A
Päästja praktika	10,5	A
PÄÄSTETÖÖDE JUHTIMISE MOODUL		
Päästetööde juhtimine	34,5	
Koolitusöpe	4,5	E
Tulekustutustööde taktika	3,0	E
Päästetööde taktika	4,0	E
Ohtlikud ained III	2,0	A
Õnnetusteadete menetlemine II	1,5	A
Päästetööde juhtimine	7,5	E
Suurõnnetuste juhtimine	4,5	E
Meeskonnavanema praktika	7,5	A
KRIISIREGULEERIMISE MOODUL		
Kriisireguleerimine ja riskianalüüsi meetodika	23,0	
Kriisireguleerimine ja riskianalüüsi meetodika	7,5	E
Demineerimine	1,5	A

Infosüsteemid ja andmebaasid	2,0	E
Päästeala organisatsioon ja juhtimine	2,0	A
Looduskeskkonna riskid	2,5	E
Kriisireguleerimise ja suurõnnetuste juhtimise praktika	7,5	E
TULEOHUTUSE MOODUL	31,5	
Tuleohutuspaigaldised	3,0	E
Tuleohutusjärelvalve toimingud	3,0	E
Tuleohutusnõuded planeerimises, projekteerimises ja ehituses	5,0	E
Tulekahjusündmuste menetlemine	4,0	E
Tööstustehnoloogia tuleohutus	3,0	E
Päästeala ennetustöö	4,0	E
Päästeinspektor III praktika	3,0	E
Päästeinspektor IV praktika	6,5	E
VALIKAINETE BLOKK	3,0	
Arvutiõpetus	3,0	E
Riigikeel	3,0	E
Vene keel algajatele	3,0	E
Inglise keel algajatele	3,0	E
Vabaaine	3,0	E
LÕPUTÖÖ	5,0	K

Selle kava järgi käib õppetöö käesoleval ajal ja see on aluseks uuele väljundipõhisele õppekavale, mida praegu koostatakse kolledži direktori Margus Möldri juhtimisel. See peaks hakkama kehtima järgmisest 2009/2010. õppeaastast.

Kolledži õppetöö lahutamatuks osaks on olnud õppekäigud erineva tootmisprofiiliga ettevõtetesse. Need täiendavad õppeainete loenguid ja lähendavad teooriat praktilisele elule. Päästetööde erivaldkondadest reaalse ettekujutuse saamiseks tuleb käia vastavates ettevõtetes. Näiteks mäe-

pääste korraldamist näeb kõige paremini AS-i Eesti Põlevkivi Estonia kaevanduses. Ohtlike ainete loengutele lisaks on õpetlik näha nende käitlemist lõhkeainetehases Orica Eesti AS ja AS-is Nitrofert, mis toodab ammoniaaki ja väetisena kasutatavat karbamiidi. Ohtlik on ka AS Tallinna Vesi veepuhastusjaamas kasutatav kloor. Selle ettevõttega on oluline tutvuda ka sellepärast, et ta annab suurema osa kustutusveest Tallinna tulekahjude kustutamiseks. Soojusfüüsikaga seonduvalt tutvutakse tarindite tulepüsvusega TÜV-s Nord Baltik tulekatsete laboratooriumis, tehes katseid magister Anu Kuuse juhtimisel. Pakterminalis tutvustatakse üliõpilastele ohutusnõudeid ja tulekustutusüsteeme kütuste hoiustamisel ja ümberlaadimisel. Rakenduskeemia aine loenguid täiendatakse Kohtla-Järve keemiaettevõtetes, eriti Viru Keemia Grupis. Tänapäevaste üldkasutatavate hoonete ventilatsioonisüsteeme on käidud vaatamas Norde Centrumis, Sadamarketis ja Mustakivi Prisma ning TTÜ ehitusteaduskonna kütte- ja ventilatsioonilaboris. Tallinnas asuv ettevõtte AS Veeseadmed toodab nii maa-aluseid, maapealseid kui ka seinale paigaldatavaid tuletõrjehüdrante, mis sobivad kõigi kolme meil seni kasutatud tüübi (nn Moskva, Leningradi ja Tallinna) asendamiseks. Neid Eestis loodud väga töökindlaid ja rahvusvahelise standardi nõuetele vastavaid tuletõrjehüdrante esitleb ettevõtte päästekolledžid.

Kolledži 15. aastapäeva tähistamiseks eraldi teaduskonverentsi ei korral-

Kolledži töötajad 2007/08. õppeaasta algul (vasakult): dotsent Jüri Eintalu, referent Karin Liivaleht, professor Helmo Käerdi, direktor Peeter Randoja, assistent Vaino Pedosk, lektor Kirsti Mikk, professor Andres Talvari, referent Kaili Tamm, lektor Tarmo Kull, lektor Alar Valge, professor Feliks Angelstok

datud. Küll aga sisustati Sisekaitseakadeemia aastakonverentsil novembris 2008 „Turvaline Eesti hariduse toel“ oma töötuba „Virtuaalsimulatsioonide kasutamine päästealal“. Ettekannetega esinesid professor Andres Talvari ja kolledži vilistlased Lõuna-Eesti Päästkeskuse päästetöödeteenistuse juhi asetäitja Riho Sõmermaa ja Päästeameti päästetööde osakonna korrapidamisteenistuse juht Raul Raidna. Ettekannetes anti ülevaade kolledži õpi-keskkonna arengust algusaastate taktikaliste harjutuste makettidest nüüdisaegsete virtuaalsimulatsioonideni.

Seisuga 1. jaanuar 2009 on Sisekaitseakadeemia päästekolledži i struktuuriüksusteks viis Tallinnas asuvat õppetooli (matemaatika, rakenduskeemia, inseneriained, riskianalüüs, tuleohutusjärelvalve) ja Väike-Maarjas asuv päästekool. Nii et kolledži õppetoolid ja keskused paiknevad nüüd kahes kohas. Ametikohad on täidetud alljärgnevalt.

Kolledži i direktor on Margus Möldri, tema asetäitja ja ühtlasi päästekooli direktor on Janek Lass. Matemaatika õppetooli juhataja-professor on Helmo Käerdi, üks dotsendi ametikoht on täitmata. Rakenduskeemia ja inseneriainete õppetoolis on kummaski vaid üks - juhataja - ametikoht, mida on täitnud pidevalt vastavalt professorid Andres Talvari ja Feliks Angelstok. Tuleohutusjärelvalve õppetooli juhataja-lektor on Alar Valge ja kolmest assistendi ametikohast täidab ühte Kadi Luht, kes hetkel viibib lapsehoolduspuhkusel. Ülejäänud kaks kohta on vakantsed. Kriisireguleerimise õppetooli juhataja-lektor on Tarmo Kull ja kolm assistendikohta on vakantsed.

Lisaks loetletud koosseisulistele õppejõududele kasutatakse erialainete õpetamisel rohkesti Eesti päästeteenistuse spetsialiste, millest annab ülevaade koosseisuväliste õppejõudude peatükk.

Päästekolledžis võib käesoleval ajal omandada nii kutse- kui ka kõrgharidust.

Kolledžis toimub õppetöö neljal erialal: rakenduskõrghariduse õppes päästeteenistuse erialal ja kutseõppes tuletoorjuja-päästja, tuletoorje-päästespetsialisti ning päästekorraldaja erialal. Koostöös Tallinna Tehnikaülikooliga toimub haldusjuhtimise magistriõpe spetsialiseerumisega kriisireguleerimisele ja 2009. a sügisel alustab Sisekaitseakadeemia oma magistriõppekava sisejulgeoleku valdkonnas.

Alates esimesest lennust 1997. aastal on päästekolledži kõrghariduse tasemel päästeteenistuse erialal lõpetanud 255 üliõpilast, neist 168 päeva- ja 87 kaugõppes.

Kiitusega on lõpetanud päästekolledži Mart Haljaste (1997), Margo Klaos (1998), Orm Tammepuu (2003), Kadi Luht ja Stella Polikarpus (2004) ning Tagne Tähe (2008).

ÕPIKUD

Päästekolledži õppejõud on koostanud ja trükkis avaldanud 44 õppevahendit, mis akadeemia kirjastuse vahendusel kõik ka õppuriteni jõudnud. Uuemad neist on kättesaadavad akadeemia e-raamatukogus. Trükkis ilmunud õppevahendid on toodud järgnevas loetelus ilmumise järjekorras aastate kaupa.

1996

Angelstok, F. Tehniline mehaanika. Tallinn: Eesti Riigikaitse Akadeemia, 68 lk

1997

Kärderi, H. Statistika ja tõenäosusteooria alused. Tallinn: Eesti Riigikaitse Akadeemia, 142 lk

Lilleorg, I. Loogika: harjutused ja ülesanded. Tallinn: Eesti Riigikaitse Akadeemia, 44 lk

Kaup, J. Toksikoloogia. Õppematerjal kaugõppijatele. Tallinn: Eesti Riigikaitse Akadeemia, 30 lk

1998

Lilleorg, I. Loogika: harjutused ja ülesanded. Tallinn: Eesti Riigikaitse Akadeemia, 47 lk

1999

Kärderi, H. Statistika ja tõenäosusteooria alused (teine, täiendatud trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 190 lk

Angelstok, F. Tehniline mehaanika (teine, muudetud trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 63 lk

Lilleorg, I. Loogika: harjutused ja ülesanded. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 55 lk

Kaup, J. Põlemiskeemia. Loengutekst kaugõppijatele. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 94 lk

2000

Kärderi, H. Statistika. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 92 lk

Talvari, A. Instrumentaalanalüüs. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 63 lk

Kaup, J. Ohtlikud ained. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 59 lk

2001

Kärderi, H. Nähtustevaheliste seoste uurimine. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 60 lk

Angelstok, F. Insenerigraafika. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 93 lk

Kaup, J. Laboratoorsed tööd, demonstratsioonkatsed ja ülesanded.

Ohtlikud ained. Põlemiskeemia. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 65 lk
2002

Talvari, A. Üldine tööstustehnoloogia II: Keemiline tehnoloogia. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 60 lk

Angelstok, F. Materjalid ja tehnoloogia. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 56 lk

Talvari, A. Rakenduskeemia II: Füüsikaline ja kolloidkeemia. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 74 lk

2003

Käerdi, H. Statistika (teine trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 92 lk

Drysdale, Douglas. Tulekahju dünaamika. Päästeõpik. Tõlkinud A.Talvari. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 476 lk

Angelstok, F. Hüdraulika. Laboratoorsete tööde juhend. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 21 lk

Käerdi, H. Arvutusmeetodid. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 44 lk

Talvari, A. Rakenduskeemia I: Üldine ja anorgaaniline keemia. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 176 lk

2004

Talvari, A. Ohtlikud ained. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 206 lk

2005

Käerdi, H. Statistika (kolmas trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 92 lk

Talvari, A. Soojusfüüsika alused. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 130 lk

Angelstok, F. Masinaõpetus. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 50 lk

Käerdi, H. Nähtustevaheliste seoste uurimine (teine trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 60 lk

Käerdi, H. Lineaaralgebra elemendid. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 52 lk

Eintalu, J. Filosoofia põhiküsimusi. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 80 lk

2006

Käerdi, H. Nähtustevaheliste seoste uurimine (kolmas trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 60 lk

Angelstok, F. Ventilatsiooni alused. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 64 lk

Käerdi, H. Arvutusmeetodid (teine, täiendatud trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 44 lk

Mikk, K. Riskianalüüs ja kriisireguleerimine. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 30 lk

Talvari, A. Ohtlikud ained (teine trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 227 lk

Eintalu, J. Loogika näidisülesanded ja harjutused. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 75 lk

Talvari, A. Orgaaniline keemia. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 84 lk
2007

Käerdi, H. Lineaaralgebra elemendid (teine trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 52 lk

Talvari, A., Randoja, P. Soojusfüüsika: Ülesannete kogu. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 49 lk

Angelstok, F. Insenerigraafika (teine, täiendatud trükk). Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 97 lk

Eintalu, J. Sissejuhatus loogikasse. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 83 lk
2008

Talvari, A., Valge, A. Tööstusettevõtete tuleohutus. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 137 lk

Angelstok, F. Staatika. Juhend ülesannete lahendamiseks. Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 32 lk

ÜLIÕPILASELU

Kolledži esimeste üliõpilaste elu oli pingeline ja raske. Õppepäevi oli nädalas kuus - 5 päeva akadeemilist õpet ja laupäeviti veel reservohvitseriõpe. Õppepäev oli pikk, sest auditoorseid tunde oli nädalas 44 või isegi rohkem. Õppevahendeid, sealhulgas õppekirjandust, oli paraku vähe. Õppejõu jutt auditooriumis tuli tudengeil ise konspekterida, paljundamisvõimalused olid piiratud, personaalarvuteid polnud.

Akadeemias kehtis asutamisest kuni 1998. aasta suveni sõjaväeline kodukord, mis ei lubanud akadeemia territooriumilt ilma loata lahkuda. Üliõpilased pidid olema kas oma eriala ametkonna vormiriietuses või kaitseväe vormis. Reservohvitseri õppe ajal kandsid kõik osalejad kaitseväe vormi. Selline kord oligi põhjendatud reservohvitseriõppega, milles osalesid kõikide kolledžite üliõpilased, ja kaitseväe kolledži olemasoluga. Mõõndusi tehti vaid lõpukursuse üliõpilastele, kes olid ohvitserieksami sooritanud.

Lisaks õppetööle tuli üliõpilastel osaleda graafiku järgi akadeemia valveteenistuses ja olla päevnik ühiselamus. Korrapidamise kohustus lõppes alles 1. aprillil 2000. aastal.

Selline kord mõjutas suuresti üliõpilase eluolu ja selle tagamine ei olnud lihtne. Tsiviilerialade üliõpilastele tundus distsipliin liiga range. Osa üliõpilasi soovis elada nn tavalist tudengielu, mida nautisid sõbrad-tuttavad teistes kõrgkoolides. Teised aga, kel enesedistsipliiniga enam probleeme, leidsid, et väline sund aitas neil õppetööga edukalt toime tulla.

Esimese lennu vilistlased Gert Teder ja Innar Malleus (1997)* meenutavad: „Meie lõpetasime tõesti veidi teise distsipliiniga kooli, kui seal praegu on. Hommikune ja õhtune rivistus distsiplineerisid väga. Ükskõik millises olekus, aga rivistusele pidid sa kindlaks ajaks kohale jõudma. Mängureeglid olid paigas ja mõlemad osapooled aktsepteerisid seda. Ehkki tollal võidi ka sõjalist orjust vihata, tunnistab enamik lõpetanuist praegu, et see tuli neile kasuks.“

Mari Tikan (2000), kelle õppeajast pool jäi sõjaväelise kodukorra aega, arvas: „Vaat et lausa parim, mis meiega juhtuda võis. Tagantjärele on muidugi raske öelda, kas selline kord oleks pidanud olema neli aastat või aitas poolteisest, nagu oli meil.“ Talle sekundeerib Age Ploom (2000): „Pettusin viimastel kursustel, kui sõjaline kord kaotati, sest just see tekitas omapärase ja läbitungimatu aura akadeemia ümber.“

1998/99. õppeaastast lõpetas akadeemia uus põhimäärus sõjaväelise väljaõppe ja -distsipliini ning akadeemia muutus n-õ tavaliseks kõrgkooliks. Seda aega vaid kuulu järgi teadev Stella Polikarpus (2004) kirjutas akadeemia ajalehes: „Vanasti oli akadeemias sõjaväeline kord, rividrilli, käskude ning keeldudega püüti kadetile väarikust sisendada. Nüüd peaks see tulema aga mõistuse tasandilt ja jõudma hingeni.“

Palju häid sõnu pälvis üliõpilastelt akadeemia oma söökla, seda eriti toidu kvaliteedi ja portsude suuruse poolest. Söökla oli akadeemia oma struktuuriüksus, mida juhtis pr Maie Teras, kellel oli varasem samalaadne töökogemus mitmest Tallinna tuntud restoranist. Tõnis Ristmägi (2003) kirjutas akadeemia ajalehes: „Kindlasti on aga kuldaväärt tasuta toitlustamine. Selle raha eest, mis toiduportsude väärtuseks on võetud, vaevalt kusagil paremat jagatakse.“ Selles veendusid ka koosseisuväliste õppejõududena akadeemias viibinud päästeala töötajad. Nad harjusid lõunatama akadeemia sööklas ja muutusid selle püsiklientideks. Nii oli keskpäeviti söökla ümbrus täis päästeteenistuse värvides autosid. Asjasse mittepühendatule jäi mulje, et sööklas on mingi raske õnnetus juhtunud. Millest muidu selline päästeautode kontsentratsioon.

Söökla „süüd“ nägi Harpo Stroo (2003): „Tagasilööki võis tunda ka kehakultuuri vallas. Loorberipärgi asendasid peagi liigsed kilogrammid.“ Stroo kohta see küll ei käinud, sest nagu selgub kolledži sporditegevust kirjeldavas peatükis, tema spordisaavutusi söökla küll ei rikkunud.

* Edaspidi on vilistlase nime järel sulgudes lõpetamise aasta, üliõpilase nime järel sulgudes õpperühma number.

Kolledži üliõpilased on kõik mingi aja päästeteenistuses töötanud ja nad omaks võtnud kõigi päästevaldkonna töötajate deviisi „Jumala auks, ligimese kaitseks!“. Küsimusele, mis iseloomustas tema lennu üliõpilasi, vastas Priit Laos (1998): „Ühtekuuluvustunne – esimesed päästekolledži lennud olid erilised, sest enamik meist tuli kooli pritsimajast ning päästja töö oli juba tuttav.“ Sama tõdes ka Tarmo Vaarask (2006): „Meie kolledži üliõpilased on justkui üks suur pere, kes hoiab kokku ja suhtleb üksteisega ka koolivälisel ajal.“

Nii kolledži üliõpilased kui ka päästekooli õpilased on alati osalenud Eestit tabanud suurõnnetuste tagajärgede likvideerimisel. Peaaegu igal aastal kustutatakse metsatulekahjusid, millest üks suuremaid oli 1996. aasta sügisel Oru turbaväljadel. 22. septembrist 2. oktoobrini osalesid päästekolledži kolme noorema kursuse üliõpilased tulekahju likvideerimisel Oru turbaväljadel. Suurpõlengu kustutamisse olid kaasatud kõik Eesti päästeteenistused.

Septembris 2002. a aitasid I ja IV kursuse üliõpilased kustutada metsatulekahjusid Ida-Virumaal.

1. veebruaril 2006. a osalesid Loode-Eestis naftareostuse likvideerimisel päästekolledži Väike-Maarja päästekooli õpilased õppejõud Stella Polikarpuse juhtimisel. Järgmistel päevadel osales õlireostuse likvideerimisel üle saja akadeemia üliõpilase päästekolledži direktori Peeter Randoja koordineerimisel.

16. novembril 2006 korraldas Päästeamet Estonia kontserdisaalis piduliku tänuõhtu suurte metsatulekahjude ja looderanniku reostuse likvideerimisel aktiivselt osalenud päästjate tunnustamiseks. Aumärgi ja aukirja said järgmised kolledži üliõpilased (mitu neist on praegu juba vilistlased): Priit Jõgisoo (2007), Margus Laasma (2008), Taavi Aruvainu (RS050), Heiki Kurisoo, Janek Lass, Margus Leipalu, Janno Maask, Maido Nõlvak, Leonid Pahhutši, Marek Sein ja Kaino Zilmer (kõik 2007), Silver Konksi, Andres Liiv, Renee Tammets ja Tõnu Vare (kõik 2008), Andres Tartu (RK040), Priit Orusalu, Urmo Paju, Aare Sepp ja Valvi Väli (kõik RK050), Urmas Grüning, Jaak Kirsipuu, Raivo Kunst, Aleksander Küttim, Silver Part, Ahto Pent ja Heiki Pokbinder (kõik RK060).

Kolledži mitmekülgne õppekava, kus ei puudunud ka 40 tundi raamatupidamist, on võimaldanud mõnedel vilistlastel edukalt äris kätt proovida. Nii oli esimese lennu vilistlaste Gert Tederi ja Innar Malleuse (1997) firma Interfire OÜ Eesti 2007. aasta gasellfirmade tipus. Teatavasti nimeatakse USA-s gasellideks väikeettevõtteid, mille käive kasvab aastas mitte protsentides, vaid lausa kordades. See 2000. aastast tegutsev firma tege-

leb päästetehnika müügi ja hooldusega ning koolitusega, eriti vetelpääste valdkonnas. Mõlemad mehed on siiski jäänud päästja elukutsele truuks, on jätkuvalt Eesti päästemeeskonna liikmed ja leiavad: „Hoolimata sellest, et me ise veidi äriaga tegeleme, arvame, et päästekolledž ei tohiks ärikaid kasvatada. Kolledži lõpetanud saavad kõiki oma teadmisi rakendada päästetööde juures.“

Üliõpilaste materiaalne olukord on teadagi alati raske. Kehtib üldtuntud tõde, et raha on kas vähe või pole seda üldse. Esimeste lendude üliõpilased said kultuuri- ja haridusministri 27. jaanuari 1993. a käskkirja nr 2 kohaselt stipendiumi 0,035 miinimumpalka kuus. Rahaliselt oli see tol ajal 10 krooni ja 50 senti. Et pangad õppelaenu veel ei pakkunud, siis oli üliõpilastel raske toime tulla, kuigi oldi osaliselt riiklikul ülalpidamisel – tasuta toit, majutus ja vormiriietus.

Järgnevatel aastatel on stipendium küll pisut suurenenud, lisandunud on õppelaenu võimalus, kuid üliõpilaste sissetulekute erinevus kolledžite lõikes on tänapäeval akadeemias probleemiks. Päästekolledži päevased üliõpilased on siin kahjuks viimaste hulgas. Seetõttu ei ole üllatav, et enamik õppetöö kõrval mingil määral töötada üritab.

Parimatel üliõpilastel on võimalik taotleda oma tublile tööle väärilist tasu - eristipendiumi. Nimelt jõuti rektor Heiki Loodi eestvõttel 2000. aastal niikaugemale, et ametid, kellele akadeemia spetsialiste koolitab, panid välja eristipendiumid oma eriala parimale üliõpilasele. Seejuures kogu akadeemia parimale üliõpilasele annab Siseministeerium igal aastal üle Kaarel Eenpalu nimelise stipendiumi. Esimeseks selle saajaks oli päästekolledži üliõpilane Mari Tikan. Järgnevatel aastatel on selle stipendiumi saanud päästekolledži üliõpilastest veel Harpo Stroo (2002) ja Stella Polikarpus (2004).

Sisekaitseakadeemia päästekolledži parimale üliõpilasele annab Päästeamet igal aastal Hans Maide nimelise stipendiumi.

Hans Maide (1886-1946) oli esimene eriharidusega (lõpetas Peterburi Tuletõrje-tehnika kooli 1910) Eesti tuletõrjetöötaja. Ta juhendas seltside tegevust, kirjutas õppematerjale, aitas kaasa tuletõrje seaduse kehtestamisele, oli Tallinna Linna Kutselise Tuletõrje Komando ülem 1930. aastast. Maide-nimelise stipendiumi on saanud Rivo Salong (2000), Marti Magnus (2001), Stella Polikarpus (2002), Andres Mumma (2003), Kadi Luht (2004), Sergei Gerassimov (2005), Tagne Tähe (2006), Raido Jalas (2007), Marko Mänd (2008), Martin Lambing (2009).

Päästekolledži üliõpilased on kaasa löönud paljudel päästeala õppustel ja harjutustel, mida on korraldanud erinevad ametkonnad.

15 aastat Päästekolledžit

Päästeamet kaasab kolledži üliõpilasi iga-aastastele konverentsidele „Komando”, kus esinevad ministrid, ameti juhid ja eksperdid teistest asutustest.

Sisekaitseakadeemia vilistlaste rahulolu uurinud halduskolledži 2008. aastal lõpetanud Anne Reimo tõdes oma lõputöös, et saadud haridusega on enam rahul otseselt ja osaliselt erialaga seotud töökohtadel töötavad vilistlased. Seejuures kõige rahulolevamad on need, kes lõpetasid akadeemia aastatel 1996 – 1999. Päästekolledži vilistlased on ilmselt nende kõige rahulolevamate hulgas, sest suur osa neist töötab erialal. Seejuures on esimeste lendude üliõpilased teinud kõige kiiremini teenistusalast karjääri, mis omakorda rahulolu suurendab.

2002. aasta nimelised stipendiaadid Harpo Stroo ja Stella Polikarpus koos Päästeameti peadirektori Mati Raidmaga (vasakul) ja kolledži direktori Peeter Randojaga

2000. aasta nimelised stipendiaadid Mari Tikan ja Rivo Salong

JÄTKUÕPE

Mitu kolledži lõpetanut ei ole piirdunud akadeemiast saadud haridusega, vaid on jätkanud õpinguid kraadiõppes Eesti ülikoolides. Häid võimalusi selleks pakub Sisekaitseakadeemia ja Tallinna Tehnikaülikooli vahel 2000. aastal allkirjastatud koostööleping ühiseks magistriõppeks haldusjuhtimise erialal. Juba esimene vastuvõtt oli väga suure konkurssiga: 25 õppekohale laekus 129 avaldust. Seda õpet on alustanud 11 kolledži vilistlast ja 3 õppejõudu. Neist magistritööd on seni kaitsnud koosseisuväline õppejõud Ain Karafin (2003), endine kolledži direktor Peeter Randoja (2003), Mari Tikan (2004), Jaanus Teearu (2008) ja Margo Klaos (2009).

Eriti ahvatlevaks teeb TTÜ haldusjuhtimise magistriõppe kolledži vilistlastele 2008/2009. õppeaastast avanenud võimalus spetsialiseeruda kriisijuhtimisele, mis on väga oluline päästetöö valdkond.

Lisaks TTÜ-le on teaduskraade omandatud teisteski kõrgkoolides.

Akadeemias Nord kaitsesid kolledži õppejõududest õigusteaduste magistri kraadi Georg Ambach 2002. a ja õigusfilosoofia doktori kraadi 2006. a ning Alar Valge avaliku halduse ja Euroopa õpingute magistrikraadi 2006. a. Teistest vilistlastest on selles kõrgkoolis kraadiõpingutega edukalt lõpule jõudnud Margo Kruusmaa 2007. a.

Tallinna Ülikoolist on saanud magistrikraadi organisatsioonikäitumise erialal Kirsti Mikk 2006. a ja Ave Oad sotsiaalteaduste magistri kraadi riigiteadustes 2008.a. Tartu Ülikooli ärijuhtimise magistrikraadi omandas Tõnis Ristmägi 2007.a. Endine kolledži direktor Peeter Randoja õpib 2005. aastast Moskva Tuletõrjeakadeemia doktorantuuris.

Uusi võimalusi kolledži vilistlastele õpingute jätkamiseks pakub sisejulgeoleku valdkonna magistriõpe, milleks Sisekaitseakadeemia sai õiguse 2008. aasta detsembris. Huvitav on märkida, et õigus kraadiõppeks oli akadeemial algusaastatel esimese ajutise põhikirja järgi olemas. Paraku enne, kui avamiseni jõuti, kehtestas valitsus 1998. aastal akadeemia uue põhimääruse, mis selle välistas. Esimene vastuvõtt magistriõppekavale „Sisejulgeolek“, kood 84938 on kavandatud 2009. aasta sügisel.

VÄLISPARTNERID

Koostöö Soome ja Rootsi päästeasutustega toimis Päästeametil juba enne kolledži asutamist. Kolledži tulevase võimaliku asukoha valimiseks külastasid akadeemiat 19. märtsil 1993. aastal Soome Siseministeeriumi Päästeameti väljaõppeosakonna juhataja Tero Paasiluoto ja vanemõunik Kenneth Morelius. Külalisi saatsid Eesti Päästeameti peadirektori asetäitja Ants Rööp ning Tuletõrje ja Tehnilise Uurimislabori juhataja Robert Antropov. Nii et soomlased on olnud kolledžile lausa vaderiteks. Seepärast pole imestada, et Soome päästeasutused ja Kuopio Päästekool on eriliselt head ning truud partnerid, kus on korduvalt õppustel ja praktilikal käidud.

Esimeste tegevusaastate kahepoolsed kontaktid vormistati koostöölepinguks 2004. aastal, mil sõlmiti Soome Vabariigi Siseministeeriumi Kuopio Päästekooli ja Sisekaitseakadeemia vahel kahepoolne leping üliõpilaste ja õppejõudude vahetuseks. Tänu sellele on igal aastal kolledži üliõpilastel olnud võimalus tutvuda Soome päästeteenistusega ja osaleda tuletõrjetaktika, päästeteenistuse organisatsiooni ja juhtimise eriala õpeseminaridel. Antud projekti aktiivseteks korraldajateks on päästekolledžist olnud Andres Talvari, Peeter Randoja, Margus Möldri, Alar Valge, Innar Malleus ja Tarmo Kull.

Koostöölepingu kohaselt toimuvad õppejõudude vahetus, erialakirjanduse vahetamine ja elektrooniliste materjalide riskasutamine raamatukogude vahel.

Soome üliõpilased õpivad Eestis demineerimist, häirekorraldust, eripäästevaldkondi ja koostööd politseiga. Lisaks Kuopio Päästekoolile on kolledži head koostööpartnerid ka Helsingi häirekeskus ja keskkomando ning õppekeskus, mida igal aastal külastatakse.

Päästeameti vahendusel kujunes taktika ja päästetööde juhtimise praktikakohaks Rootsi Skövde Päästekool, kuhu esimese lennu üliõpilased saadeti 1996. aasta augustis. Teise lennu 16 üliõpilast käisid seal kahe nädalasel praktilikal novembris 1997. Rootsi päästeteenistust peetakse üheks paremaks Euroopas ja seetõttu oli õppida palju. Tutvuti tuletõrjepäästemeeskonna tööga nii paberil kui ka praktiliselt, alates autojuhist ja tuletõrjujast kuni kustutustöö juhini välja. Õpiti kannatanute vabastamist avarii teinud autodest, kuulati loenguid ohtlike ainete käitlemisest, riskianalüüsist, meditsiinist ja pedagoogikast.

Vetelpääste õppus toimus 1996. aasta aprillis Kuopio Päästekoolis.

Skövde päästekoolis Rootsis 1996. aasta augustis. Tegevuses sündmuskohal.

Aprillis-mais aastatel 2000 - 2003 viibisid Rootsis Skövde Päästekoolis kahenädalastel päästetööde juhtide õppepraktikal kolledži üliõpilased Peeter Randoja ja Andres Talvari juhtimisel.

26. - 27. septembrini 2007 korraldas akadeemia koos Rootsi päästeteenistusega Läänemeremaade Nõukogu EUROBALTIC II kodanikukaitse projekti raames koostööseminari „Tulekahjud kõrghoonetes: preventatsioon ja päästetööd“. Rootsi, Poola, Läti, Leedu ja Eesti eksperdid pidasid oluliseks ühiste õppematerjalide koostamist, ka e-õppe keskkonnas, ja ühisõppuste korraldamist. Seminari tulemusena valmis projektitaotlus Euroopa Liidu vastavatele fondidele nende ürituste finantseerimiseks. Üheks kontaktisikuks on kriisireguleerimise õppetooli juhataja-lektor Tarmo Kull.

Koostöösidemed on loodud Venemaa päästeala kõrgemate õppeasutustega.

11. - 13. veebruarini 2004 olid akadeemia rektor Peeter Järveld, Päästeameti osakonnajuhataja Ivar Kaldasaun ja päästekolledži direktor Peeter Randoja Moskvas Venemaa Tuletõrjeakadeemias, kus kohtuti õppeasutuse rektori Jevgeni Metšalkini ja Venemaa Tuletõrje Teadusliku Uurimisinstituudi direktori Nikolai Kopõloviga. Päästekolledžile pakkus erilist huvi koostöö professor Nikolai Brušlinski uurimisrühmaga päästeteenistuse matemaatilise modelleerimise alal.

Vene spetsialistide vastuviisit toimus sama aasta sügisel. 12. - 14. oktoobrini pidasid akadeemia päästekolledžis loenguid Venemaa Tuletõrjeakadeemia professorid Nikolai Brušlinski ja Sergei Sokolov. Tegemist on maailmamainega teadlastega. Professor Brušlinski raamatuid on kirjastatud Austraalias, Saksamaal, USA-s, Inglismaal jm. Päästeteenistuse ja akadeemia töötajad ning päästekolledži vanemate kursuste üliõpilased kuulasid loenguid maailma tulekahjude statistikast, päästeteenistuse tegevuse modelleerimisest ja infotehnoloogia süsteemidest.

Alates 2006. aastast toimivad kontaktid Peterburi Tuletõrje Kõrgkooliga.

Aktiivne suhtlemine toimub Varssavi tuletõrjeteenistuse kõrgkooliga, mis ainukesena Poolas koolitab kõrgharidusega tuletõrje- ja päästeinsenerid. Sidemed said alguse 2003. aasta detsembris, kui kooli külastasid akadeemia rektor Peeter Järveld ja kolledži direktor Peeter Randoja. Meie poolele pakkus erilist huvi laborite sisustus ja töökorraldus. Samuti ka tulevaste päästeteenistujate füüsiline ettevalmistus, magistriõpe, õppejõudude ja üliõpilaste ning õppekirjanduse vahetus, vastastikune konverentsidel osalemine.

Kolm aastat järjest on poolakad kutsunud rahvusvahelistele õppustele Fenix ka SKA päästekolledži üliõpilasi. 2005. aastal osalesid nendel õppustel üliõpilased Toomas Kääparin, Kristo Leotoots, Andres Mumma, Denis Pervunin, Eduard Kuiv ja õppejõud Heiki Soodla ning 2006. aastal üliõpilased Mihkel Pärn, Kristjan Sirp, Tarvo Sõlg, Alar Tetting ja õppejõud Andres Talvari.

Tähelepanu väärib ka päästekolledži ja Rheinland-Pfalzi Liidumaa Siseministeriumi Koblenzi Tuletõrje- ja Katastroofikaitsekooli õppejõudude kogemuste vahetamine. 2007. aasta aprillikuus külastasid seda Saksamaa tuletõrjekooli SKA rektor Priit Männik, päästekolledži direktor Peeter Randoja ja Siseministeriumi päästepoliitikabüroo juhtaja Tarvi Ojala. Koolis tutvuti uue õppemeetodiga – operatiivjuhtimise simulaatoriga ja uuriti selle kasutamise võimalusi.

Päästekolledž on 2003. aastast Euroopa Tuletõrjekoolide Assotsiatsiooni – EFSCA – liige. Assotsiatsiooni ülesandeks on ühtlustada tuletõrje ja päästeala väljaõpet Euroopa Liidus, igal aastal korraldatakse konverentse ja seminare. Süstemaatilised kokkusaamised ja kogemuste vahetamised, koolitusvajaduste ja –põhimõtete arutelud on osalejatele koolidele arengu seisukohalt hindamatu väärtusega. Nende tulemusena muutuvad koostöövõimelisemaks organisatsioonide struktuurid, kasutatav tehnika ja varustus, tulekustutuse ja päästetööde taktika. See on rahvusvaheliste päästeoperatsioonide ja abiorganisatsioonide töö eduks hädavajalik.

Eesti Päästemeeskond (EDRT) on Vabariigi Valitsuse 2001. a määrusega moodustatud spetsialistide grupp osalemiseks rahvusvahelistel päästetöödel. Iga missioonile komplekteeritakse meeskond vastavalt päästetööde iseloomule. Päästemeeskonna reservis on praegu üle 120 liikme, kelle hulgas on palju kolledži vilistlasi, sealhulgas ka praegune direktor Margus Möldri.

Meie päästjad osalevad järjest enam rahvusvahelises koostöös. Nii näiteks olid 2005. a Eesti päästemeeskonna koosseisus Indoneesias Acehis vilistlased Peeter Eylandt, Mart Haljaste, Ivar Kaldasaun ja tollane üliõpilane Monika Karro.

Kaugõppeüliõpilane, demineerija Raido Taalmann (2008) viibis 2004. aastal kuus kuud Afganistanis, kus ta teenis rahvusvahelistes koalitsioonijõududes.

SPORDITEGEVUS

Kolledžisse sisseastumiseks on vaja sooritada kehalised katsed päästetöötajale esitatavate kutsenõuete tasemel. See asjaolu loob eelised sportlikele noortele ja pole imestada, et sporditegevus kolledžis on olnud vilgas ning väga mitmekesine. Seda vaatamata olukorrale, mida iseloomustas hästi Stella Polikarpus (2004): „Samas pole tunniplaanis kehalise kasvatus tunde peaaegu üldse, seega tuleb trennida oma vabast ajast. Kool on töö ja sport on hobi. Niisiis - väljareklaamitud tugev füüsiline ettevalmistus tuleb endal saavutada, kool ei toeta siin just palju. Jõusaal on vananenud sisustusega, võimla liiga väike ja staadioni pole üldse.“

Raskete tingimuste kiuste on kolledži üliõpilastel märkimisväärsed spordisaavutusi. Akadeemia sisespartakiaadidel on päästeriala õpperühmad vaatamata oma väikesearvulisusele alati paremate hulgas. Nii näiteks saavutas 2007/2008. õppeaasta akadeemia sisespartakiaadil 3.-4. koha jagamise RS060, kus on vaid 8 üliõpilast. See on võimalik, kui kõik löövad kaasa paljudel aladel.

Kolledži üheks paraadalaks on olnud saalibändi, praeguse nimega saalihoki, mida harrastatakse akadeemias 1993/1994. õppeaastast. Esimese turniiri võitis päästekolledži meeskond, seega esimene lend oma esimesel õppeaastal. Kolledži meeskonnad on domineerinud ka hiljem. „Teistest oli tunduvalt tugevam pääste II kursuse võistkond, kellele turniirivõit oli vaid vormistamise küsimus,“ kirjutab akadeemia ajaleht 1996. aastal.

Akadeemia meeskond, kuhu kuulusid ka päästekolledži üliõpilased Kuno Tammearu, Ailar Holzmann ja Erkki Nuut II kursuselt ning Raoul Raidna, Mart Sild ja Kristjan Sepp I kursuselt, saavutas Eesti 1995. aasta meistrivõistluste esiliigas teise koha. See võistkond, kus lisaks eelmainitutele mängisid ka Margo Klaos, Andre Tammik ja Priit Laos, oli parim kuni õpingute lõpetamiseni. 1998. a võitnud meeskonnas mängisid Heigo Olu, Mart Suursu, Kajar Laus, Einar Genrihhov ja Meelis Mesi (kõik 1999).

Akadeemia meeskond osaleb jätkuvalt Eesti esiliiga võistlustel, saades ka auhinnalisi kohti. Selles on edukalt mänginud Markus Aasma, Freddy Illak, Taavi Pragi, Ivo Paits (kõik 2003), Tanel Soobik (RS020), Margo Kruusmaa, Eliot Põld, Marek Hindreus, Margo Kivi, Erki Kind, Jaanus-Arno Sarapuu (kõik 2004), Sergei Gerassimov (2005), Mihkel Merimaa (2006). 2007. a üliõpilaste meistrivõistlustel said hõbemedalid Roman Razumovski (RS050) ja Joosep Randoja (2007), Eesti saalihokimeistriteks tulid ja riigi koondisesse arvati Alari Pagi (2007) ja Vjatšeslav Bortnik (RS050).

Aegade vältel on teine tugevam ala olnud võrkpall, milles isiklikku eeskuju tubli mänguga akadeemia töötajate võistkonnas näitas kolledži eelmine direktor Peeter Randoja. Üliõpilased on tulnud korduvalt akadeemia võistlustel võitjaks ja osalenud edukalt ka päästeteenistuse võistlustel. Olgu siinkohal nimetatud tublimate meesmängijatena Aleksander Frischer (2005), Sergei Gerassimov (2005), Marti Siim (2007) jt ning naisüliõpilastest Age Ploom (2000).

Tublid on olnud kergejõustiklased, kes on võitnud akadeemia võistlusi nii üksikaladel kui ka kursustena, esindanud akadeemiat Eesti üliõpilaste meistrivõistlustel. Kolledži vilistlane ja praegune õppejõud Kadi Luht (2004) oli üliõpilaspõlves üks paremaid kergejõustiklasi, kelle nimel on tänaseni neli akadeemia rekordit. Erinevatel aastatel on häid tulemusi näidanud naisüliõpilastest veel Kirsti Mikk (2003), Piret Seire (2003), Annelly Ambel (2007), Tagne Tähe (2008).

Praegustest üliõpilastest on tublid Rainer Treilmann, Piret Sarapuu (mõlemad RS060), Mattis Torn, Ksenia Vihrina, Georg Kalde, Ivan Mjazin (kõik RS070) ja õpperühm RS050 koosseisus Andro Oviir, Indrek Teras, Targo Tikkerber, Martin Lambing, Reinar Ivanov, kes võitis 2008. a sügisel akadeemia kergejõustikumeistrivõistlused.

Populaarne ala akadeemias on sisesõudmine ehk võistlused sõudeergomeetritel. Võistlustel „Alfa 2009“ võitis akadeemia võistkond, kus Martin Lambing ja Sergei Petrov (mõlemad RS050) saavutasid kõrgkoolide ja kaitseväge võistkondade arvestuses esikoha. Individuaalselt jõudis finaali Marko Mänd (2008).

Sõudeergomeetritel on olnud tublid Aleksei Vinogradov (2004), Vaiko Kivi (2007), Erki Kind (2004), Indrek Viska (2006), Aleksander Frischer (2005), Karmo Lillemets (2008), Tarmo Lihulinn (2008), Alar Tetting (2007), Indrek Teras ja Timo Taidla (mõlemad RS050), Janno Pajupuu ja Ivan Mjazin (mõlemad RS070), Tõnno Sikk (RK070) jt.

Maadlejatest on tublimad olnud Renee Villemson (2002), kes saavutas esikoha politseinike ja tuletõrjajate maailmamängudel 1999 ja Raido Jalas (RS050), kes on jõudnud Eesti koondisesse.

Lisaks traditsioonilistele spordialadele tegelevad kolledži üliõpilased tuletõrjespordi ja teiste elukutset toetavate aladega.

Ühed esimesed tublid tuletõrjesportlased olid Raoul Raidna (1998) ja Janno Riidak (2001), kes tulid mitmel üleriigilisel võistlusel korduvalt auhinnalistele kohtadele. Praegustest üliõpilastest on edukaim Andro Oviir (RS050), kes alustas alaga tegelemist 1998. a koolipoisina Pärnumaal. Praegu on ta kümnekordne Eesti ja kuuekordne Balti meister, kellele kuu-

lub koguni kolm Eesti rekordit: konksredeliga ronimises, 100 m takistusriba läbimises ja kahevõistluses. Andro Oviiri arvates võiks tuletõrjesport olla päästeteenistuse õppekavas.

Eesti Tuletõrjespordi Liit (asutatud 2004) on Rahvusvahelise Tuletõrje- ja Päästespordi Föderatsiooni liige ning meie sportlased osalevad maailma ja Euroopa meistrivõistlustel. Eesti võistkonnas on alati olnud kolledži üliõpilasi: Margo Tammepõld (2007), Andro Oviir (RS050), Sirgo Voore (RK060), Lauri Nurgamaa (RS080).

Üheks omapäraseks võistluseks on treppi mööda kõrghoone tippu tõusmine. Võistluse algatas teise lennu vilistlane Raoul Raidna 2000. aastal, kes sai selle mõtte Tuletõrjajate Maailmamängudelt, kus ta osales 1994. aastal. Võistlusharjutuseks on jooks kõrghoone evakuaatsioonitrepikojas esimeselt korruselt 20. kuni 24. korrusele vajalikus varustuses. Võistlejate erivarustuseks on kustusriiete jakk, kiiver, hingamisaparaat (metallballooniga, kuid maski ja survevoolikuteta). Erivarustuse kaal kokku on 17,25 kg, mida kantakse võistlusriiete peal. See täiendav raskus teebki harjutuse tõeliselt painavaks.

Nende aastate jooksul on toimunud üheksa võistlust ja sellest on kujunenud üleriigiline pääste-, hotelli- ja turvatöötajate võistlus tiitlile "Kõrghoone kuningas".

Võistlused on toimunud viies kõrghoones: Viru Hotellis, Radisson SAS-is, Olümpias, SEB Ühis pangas ja City Plazas. 2009. aastal on plaanis võistlus läbi viia Tallinna kõrgeimas kõrghoones SwizzOtel.

Kolledži üliõpilased ja vilistlased on igal aastal sellest võistlusest aktiivselt osa võtnud. „Kõrghoone kuningaks“ on olnud päästekolledži üliõpilased ja vilistlased Neeme-Rain Velleste 2001, Harpo Stroo 2003, 2004 ja 2007, Ivar Frantsuzov 2005, Roman Razumovski 2006. Naisvõistlejatest oli 2005. aasta parim tollane kolledži üliõpilane Anneli Ambel (2008).

Veel mõnest tublist või omapärasest spordisaavutusest.

1995. aasta Tallinna vanalinnapäevade rüütliturniiri võitis ja pärjati Maikrahvi tiitliga tolleaegne teise kursuse üliõpilane Raoul Raidna. Turniiril, kus võistlusaladeks olid nuiavõitlus, vehklemine ja ratsutamine, osalesid ainult kaasaegse viievõistluse harrastajad. Aasta varem oli Raoul pidanud leppima 3.-4. koha jagamisega.

Tallinn korraldab vanalinnapäevadel „kontorirottide“, s.o asutuste kontoriametnike tänavariietuses võidujookse. 6. juunil 2003 toimunud jooksu võitsid meie III kursuse üliõpilased - naiste arvestuses Kadi Luht ja meeste arvestuses Neeme-Rain Velleste.

Eesti Akadeemiline Spordiliit andis karika 2003. aastal mitmekülgse

ja aktiivse tegutsemise eest Sergei Gerassimovile (2005).

Eesti meistrivõistlustel kulturismis 2005 saavutas tolleaegne IV kursuse üliõpilane Indrek Viska (2006) 90 kg meeste seas 3. koha. Ta oli ka tubli maadleja, sangpommirebija ja sõudeergomeetril sõudja.

Tagne Tähe (2008) oli Eesti laskesuusakoondise liige, kes 2005. aasta algul tuli juunioride MM-il teatevõistluses pronksmedalile. Tema teistest saavutustest - 2004 noorte MM-il individuaalvõistlusel 12. koht, Eesti meister N21 arvestuses 2005 jm. Mitmekülgse sportlasena esindas ta akadeemiat ja kolledžit paljudel spordialadel - kergejõustik, ujumine, rattasõit - ning Eesti üliõpilaste 2007. aasta suvemängudel isegi tünnisõidus ja mudamaadluses.

Võime olla kindlad, et kolledži üliõpilaste spordisaavutuste rida jätkub.

TUNNUSTUSED

Päästekolledži üliõpilased ja töötajad on pälvinud ohtralt tunnustust ja tänu oma tubli töö eest.

13. novembril 1995 autasustas rektor E. Raska akadeemia aukirja ja rahalise preemiaga päästekolledži II kursuse üliõpilast Mart Silda, kelle juhitud lüli päästis tulekahjul kaheksa-aastase tütarlapse elu. Tallinna Tuletõrje ja Päästeameti esindajana kohal viibinud Igor Volke ütles, et teistele tundub see kangelasteona, kuid päästeameti töötajatele on see igapäevane töö. Elupäästja medaleid siis veel ei antud.

Riiklikke autasusid on saanud 19 kolledži üliõpilast, vilistlast ja õppejõudu.

Päästeteenistuse aumärke silmapaistvate teenete eest päästealal on antud järgmiselt: kuldrist - 5, hõberist - 55, hõberist lõviga - 1, medal - 34 ja medal lõviga - 15 inimesele.

Elupäästja medaleid on antud 13 üliõpilasele ja vilistlasele. Neist Leonid Pahhutši (2007) on saanud I klassi medali, mida antakse mitme elu päästmise eest. Tema on ka kõige pärjatum, olles saanud kolm aumärki päästeametilt ja ühe presidendilt.

Autasustatud päästekolledži üliõpilaste, vilistlaste ja õppejõudude nimikiri.

Riiklikud autasud

1997. aastal - Margus Kurvits (RK040) - Kotkaristi kuldrist
1999. aastal - Jakob Juhanson (2003) - Kotkaristi V klass
2001. aastal - Jaan Sims (2002) - Eesti Punase Risti IV klass
2002. aastal - Jaanus Vessart (2001) - Eesti Punase Risti V klass, Knut Hanga (2003) - Kotkaristi kuldrist
2004. aastal - Ailar Holzmann (1997) - Eesti Punase Risti IV klass
2005. aastal - Janek Sõnum (RK050) - Eesti Punane Risti V klass, Kuno Tammearu (1997) - Eesti Punase Risti IV klass, Jaanis Otsla (2003) - Eesti Punase Risti IV klass
2006. aastal - Janek Laev (2007) - Eesti Punase Risti IV klass, Hannes Aasma (2001) - Eesti Punase Risti IV klass, Feliks Angelstok - professor - Valgetähe IV klass
2007. aastal - Andre Tammik (1998) - Eesti Punase Risti IV klass, Tauno Suurkivi (2003) - Eesti Punase Risti IV klass, Raoul Raidna (1998) - Eesti Punase Risti IV klass, Leonid Pahhutši (2007) - Eesti Punase Risti IV klass, Ivar Kaldasaun (1997) - Eesti Punase Risti IV klass, Alo Tammsalu (1997) - Eesti Punase Risti III klass
2009. aastal - Priit Laos (1998) - Eesti Punase Risti IV klass

Päästeteenistuse autasud

KULDRIST

1998. aastal - Jaan Sims (2002)
1999. aastal - Andres Talvari - direktor, professor
2005. aastal - Alo Tammsalu (1997), Jaanus Teearu (1997)
2006. aastal - Tauno Suurkivi (2003)
2007. aastal - Vaino Pedosk - assistent

Hõberist

1998. aastal - Jüri Soovik (lõpetanud 2001), Oleg Šapkin (2002), Andres Nõmme (2003)
1999. aastal - Vaino Pedosk (assistent), Peeter Randoja (direktor), Kalle Tammearu (2000), Andres Tartu (RK040), Jaanus Saar (RK040), Jaanus Vessart (2001), Tarvi Ojala (1997), Ailar Holzmann (1997)
2000. aastal - Tauno Suurkivi (2003), Kuno Tammearu (1997), Jaanus Teearu (1997), Arne Kana (2002), Tõnu Vare (2008)
2001. aastal - Riho Sõmermaa (2002), Andrus Rinne (2003)

- 2002. aastal** - Urmas Tokman (2007), Martti Parve (2001)
- 2003.aastal** - Maido Nõlvak (2007), Heigo Olu (1999), Mart Haljaste (1997), Ivar Kaldasaun (1997)
- 2004. aastal** - Raivo Hansen (lektor), Janek Laev (2007), Margo Klaos (1998), Koit Haavel (2002), Raoul Raidna (1998), Jüri Hrabrov (2002)
- 2005. aastal** - Mati Väljaots (RK070), Hannes Aasma (2001), Enn Eberg (2007), Mait Janson (RK050), Vaino Kaunissaar (2007), Renee Tammet (2008), Ago Laos (2007), Margo Tammepõld (2007), Feliks Angelstok (professor), Tarmo Terep (1999)
- 2006. aastal** - Mart Käit (2007), Peeter Eylandt (2001), Margus Möldri (direktor, 1998), Heiki Kurisoo (2007), Jaak Janno (2002)
- 2007. aastal** - Rivo Salong (2000), Kaur Kajak (1997), Janek Sõnum (RK050), Ahto Pent (RK060), Almar Nuuma (2007), Mait Mürk (2007), Viljar Schmidt (1998)
- 2008. aastal** - Mart Magnus (2001), Peeter Tigas (2003), Mati Käo (1998) Höberist lõviga
- 2009. aastal** - Margus Lindmäe (2002)
- MEDAL**
- 1999. aastal** - Janek Laev (2007), Ivar Innusaar (RK070)
- 2000. aastal** - Jaanis Otsla (2003)
- 2001. aastal** - Heiki Pokbinder (RK060)
- 2005. aastal** - Marko Evert (RK040)
- 2006. aastal** - Meelis Mesi (1999), Taavi Tiitsu (2000), Andre Tammik (1998), Priit Orusalu (RK050), Silver Konksi (2008), Kuido Kriisa (1999), Margus Leipalu (2007), Jakob Juhanson (2003), Mati Möller (1999)
- 2007. aastal** - Heiki Soodla (2008), Gert Teder (1997), Rait Pukk (1998), Indrek Ints (2000), Erki Land (2000), Aleksandr Frischer (2005), Karmo Kuru (2005), Piret Seire (2003), Tiit Sakkos (RK070)
- 2008. aastal** - Marko Rüü (2001), Marek Danilson (1998), Margus Leis (1999), Raido Taalmann (2008), Dmitri Maikin (2001), Marek Kärsin (RK070), August Pakk (2003), Hannes Nigulas (2005), Marko Pruul (2002), Merle Tikk (2002), Jaak Jaanso (2008)
- 2009. aastal** - Stella Polikarpus (2004)
- MEDAL LÕVIGA**
- 2000. aastal** - Eimar Täht (1998)

- 2001. aastal** - Ivar Frantsuzov (2005)
2002. aastal - Margo Kubjas (RK050)
2003. aastal - Marko Pöld (2003)
2004. aastal - Priit Jõgisoo (2007), Urmas Paejärv (2005), Aleksandr Smirnov (RK070), Eliot Pöld (2004)
2005. aastal - Leonid Pahhutši (2007), Kalev Mõttus (RK070), Mihkel Merimaa (2006), Rasmus Laar (2008), Andres Mumma (2006)
2006. aastal - Tarvo Sõlg (2007), Leonid Pahhutši (2007)

ELUPÄÄSTJA I KLASSI MEDAL

- 2007. aastal** - Leonid Pahhutši (2007)

ELUPÄSTJA III KLASSI MEDAL

- 2006. aastal** - Aleksander Küttim (RK060), Kalev Näär (2006), Aleksandr Pligunov (RS040)
2007. aastal - Valvi Väli (RK050), Aleksandr Stepušin (RS050), Roman Razumovski (RS050), Argo Pällo (RK070)
2008. aastal - Martin Lambing (RS050), Kaido Parts (RK070), Timo Taidla (RS050), Andro Oviir (RS050), Valmar Matso (2008)

SISEKAITSEAKADEEMIA TEENETEMÄRGID

Teeneterist

- 2007. aastal** - professor Feliks Angelstok
2008. aastal - professor Andres Talvari

TEENETEMEDALI II KLASS HÕBERIST

- 2008. aastal** - professor Helmo Käerdi

ÕPPEJÕUD

JÜRI KAUP

Sünniaeg: 20.03.1932

Keelteoskus: eesti, vene, inglise

HARIDUSKÄIK

Tartu Ülikool, 1956 keemik

Moskva Riiklik Ülikool, aspirant, keemiakandidaat 1963

PhD 1993

TEENISTUSKÄIK

Kumu keemik käesoleval ajal

Sisekaitseakadeemia päästekolled i direktor ja professor 1993-2001

Eesti Maaviljeluse Teadusliku Uurimise Instituudi vanemteadur 1964-1993

Moskva Riikliku Ülikooli aspirant 1960-1963

ENSV Teaduste Akadeemia Keemia Instituudi teadur 1958-1960

Tartu Keraamikatehase peatehnoloog 1956-1958

ÕPPETÖÖ

Eesti Sisekaitseakadeemias lugenud järgmisi kursusi: ohtlikud ained, põlemise keemia, toksikoloogia, üldine keemia.

Eesti Kunstiakadeemias - keemia kunstis, kunst keemias.

Sisekaitseakadeemias koostatud neli õppevahendit on kirjas õppevahendite peatükis.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

Teaduslikke publikatsioone üle 150

ERIALANE ENESETÄIENDUS

Rootsis 1993; Soomes 1991, 1992, 1994; USA-s 1995; Norras 1995; Slovakkias ja Austrias 1997

FELIKS ANGELSTOK

Sünniaeg ja -koht: 04.12.1942 Sulevi küla, Abhaasia
Perekonnaseis: abielus, 2 last, 3 lapselast
Keelteoskus: inglise, vene ja saksa keel kõnes ja kirjas, soome kõnekeel

TUNNUSTUSED

Valgetähe IV klassi orden 2006
Päästeteenistuse Hõberist 2005
Eesti Riigikaitse Akadeemia teeneteplaat 1994, 1998
Sisekaitseakadeemia teeneterist 2007
Tunnistatud üliõpilaste poolt mitmel korral päästekolledži parimaks õppejõuks

HARIDUSKÄIK

Tallinna 1. Keskkool (praegu Gustav Adolphi Gümnaasium) hõbemedaliga 1960
Tallinna Polütehniline Instituut (praegu Tallinna Tehnikaülikool) 1965, omistatud mehaanikainseneri kvalifikatsioon
Leningradi Täppismehaanika ja Optika Instituut, aspirantuur mehhanismide ja masinate teooria alal 1970-1973, tehnikakandidaadi teaduslik kraad (PhD) kaitstud 1974
Peenmehaanika kateedri dotsendi kutse 1980

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia inseneriainete õppetooli juhataja-professor 1994 kuni käesoleva ajani
Eesti Riigikaitse Akadeemia prorektor 1996-1998
Eesti Riigikaitse Akadeemia kantsler 1992-1994
Tallinna Tehnikaülikooli peenmehaanika kateedri dotsent 1979-1992
vanemõpetaja 1974-1979, assistent 1966-1974

ÕPPETÖÖ

Tallinna Tehnikaülikoolis lugenud rakendusmehaanikat, aparaatide detaile ja mehhanisme, masinprojekteerimise aluseid.
Sisekaitseakadeemias lugenud järgmisi kursusi: teoreetiline mehaanika, insenerigraafika, rakendusfüüsika, masinaõpetus, hüdraulika ja pumbad, küte ja ventilatsioon, tugevusõpetus.

Tallinna Tehnikaülikoolis juhendanud paarikümmet diplomiprojekti.
Sisekaitseakadeemias juhendanud päästeteenistuse eriala üliõpilaste nelja lõputööd.

Tallinna Ülikoolis juhendanud ühte magistritööd.

Sisekaitseakadeemias koostatud 9 õppevahendit on kirjas õppevahendite peatükis.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

1. Peamised uurimisvaldkonnad

- Kõrgharidus ja tsiviil – militaarsuhted (3 publikatsiooni Saksamaal, 1 artikkel ajakirjanduses, 2 ettekannet konverentsidel Tartus ja Hamburgis)
- Metallkeraamilised liugelaagrid (2 publikatsiooni, neist 1 Šveitsis, 1 ettekanne konverentsil)
- Hõõrdeisevõnkumised (*Frictional autooscillations* - 7 publikatsiooni)
- Mehhanismide täpsus (3 publikatsiooni)
- Sisekaitseakadeemia ajalugu (monograafia ja paarkümmend artiklit ajalehes „Verbis aut re“)

2. OLULISEMAD PUBLIKATSIOONID

Trükis ilmunud tööde nimekirjas on kokku 28 publikatsiooni. Neist erinevates valdkondades olulisemad:

- Sisekaitseakadeemia 15 aastat 1992 – 2007. Sisekaitseakadeemia, Tallinn, 2007, 142 lk
- Feliks Angelstock. Estonia. In: Security Handbook 2004. The Twin Enlargement of NATO and EU. Hans J. Giessmann (ed), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden-Baden, 2004, pp 121 – 146
- Felix Angelstok. Probleme und Perspektiven des Bildungswesens in den Streitkräften Estlands. In: Militär und Gesellschaft im Kontext europäischer Sicherheit: Wie modern ist das Denken von Graf Baudissin im 21. Jahrhundert? Nomos Verlagsgesellschaft, Baden-Baden, 2001, S. 76 – 90
- Feliks Angelstock. Amerikanische Partnerschaftscharta oder russische Scherheitsgarantien: Die Position der baltischen Staaten. In: Sicherheit und Frieden, 2/98, S. 114-118.
- Rakendusmehaanika (Teine, parandatud ja täiendatud trükk). Tallinna Tehnikaülikool, Tallinn, 1990, 36 lk
- Väikeajamite konstruktsioonelemendid. Tallinna Polütehniline Instituut, Tallinn, 1988, 66 lk

3. SAADUD UURIMISTOETUSED

Baudissini nimeline stipendium (6 kuud) 1997/1998

DAAD stipendium (6 kuud) 1978/1979

4. Muu teaduslik organisatsiooniline ja erialane tegevus

Sisekaitseakadeemia nõukogu liige 1992 - 2006

Kaitseministeeriumi haridusnõukogu liige

Eesti Inseneride Liidu liige

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Hamburgi Ülikool (6 kuud) 1997 - 1998
- Varssavi Polütehniline Ülikool (2 kuud) 1989
- Leningradi Mehaanikainstituut (4 kuud) 1984
- Stuttgarti Ülikool (6 kuud) 1978 - 1979
- Budapesti Tehnikaülikool (10 kuud) 1969 - 1970

ADMINISTRATIIVTÖÖ

Sisekaitseakadeemia inseneriainete õpetooli juhataja alates 1994. aastast

Sisekaitseakadeemia rektori nõunik 1998 - 2000

Sisekaitseakadeemia prorektor 1996 - 1998

Sisekaitseakadeemia kantsler 1992 - 1994

Tallinna Tehnikaülikooli dekaan 1990 - 1992

Tallinna Tehnikaülikooli prodekaan 1974 - 1990

Meelisharrastuseks on korvpall, milles tulnud mitmel korral Eesti seenioride meistriks erinevates vanuseklassides ja 2008 Euroopa meistrivõistlustel pronksmedalile vanuseklassis 65+.

HELMO KÄERDI

Sünniaeg ja -koht: 14. 04. 1945 Tallinnas

Keelteoskus: vene (vabalt), saksa (kesktasemel), inglise (rahuldavalt), soome (kesktasemel), tšehhi (vähesel määral)

TUNNUSTUSED

Autasustatud Sisekaitseakadeemia II klassi teenetemedali - hõberistiga ja Tallinna Tehnikaülikooli kuldmärgiga
Tunnistatud üliõpilaste poolt mitmel korral Sisekaitseakadeemia parimaks õppejõuks

HARIDUSKÄIK

Tallinna 20. Keskkool (praegu Tallinna Ühisgümnaasium) 1963
Tallinna Polütehniline Instituut (praegu Tallinna Tehnikaülikool) kiitusega 1968, omistatud mehaanikainseneri kvalifikatsioon
Tehnikakandidaadi teaduslik kraad (PhD) kaitstud Tallinna Polütehnilises Instituudis 1974
Matemaatika kateedri dotsendi kutse 1982

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia matemaatika õppetooli juhataja-professor 1994 kuni käesoleva ajani
Tallinna Tehnikaülikooli matemaatika instituut (kateeder)
dotsent 1978 - 1994, vanemõpetaja 1975 - 1978, assistent 1974 - 1975, Tallinna Polütehnilise Instituudi ehitismehaanika kateeder aspirant 1970 - 1973, vanemlaborant 1968 - 1970

ÕPPETÖÖ

Andmed kõrgkoolides tehtud õppetöö kohta:

- Statistika ja tõenäosusteooria (erineva mahu, sisu ja nimetusega "Tõenäosusteooria ja matemaatiline statistika", "Statistika", "Majandusstatistika" Sisekaitseakadeemias, töövõtulepinguga kuni aastani 1999 KVÜÕA Kõrgemas Sõjakoolis ja kuni aastani 1998 Eesti Kõrgemas Kommertskoolis, kuni aastani 1994 TTÜ-s)
- Matemaatiline analüüs (Sisekaitseakadeemias ja töövõtulepinguga kuni aastani 1999 KVÜÕA Kõrgemas Sõjakoolis, kuni aastani 1994 TTÜ-s)

- Lineaaralgebra (Sisekaitseakadeemias, kuni aastani 1994 TTÜ-s)
- Lineaaralgebra ja arvutusmeetodid (Sisekaitseakadeemias)
- Rakendusmatemaatika (Sisekaitseakadeemias, TTÜ magistri ja doktoriõppes kuni aastani 1994 täiskohaga ja kuni aastani 1998 0,25-kohaga)
- Majandusmatemaatika (Sisekaitseakadeemias).

Kuni aastani 1994 TTÜ-s lisaks eelnevatele kursustele loetud harilikud diferentsiaalvõrrandid, arvutusmeetodid, matemaatiline planeerimine, kaugõppijatele kompleksmuutuva funktsioonid ja operaatorarvutus, väikeses mahus programmeerimise aluseid.

Sisekaitseakadeemias juhendanud kuus lõputööd.

TTÜ doktorandi Riho Tarbe doktoritöö „Materjalide löökkulumise uurimine“ kaasjuhendamine.

Sisekaitseakadeemias koostatud 12 õppevahendit on kirjas vastavas peatükis.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

1. Peamised uurimisvaldkonnad

- Metallide korduvkasutuse probleemide matemaatiline modelleerimine
- Komposiitmaterjalide ja -pinnete kulumiskindluse modelleerimine
- Kõvapinded ja pinnatehnika

2. OLULISEMAD TEADUSLIKUD PUBLIKATSIOONID

Aastatel 1972 - 2008 on ilmunud 88 teaduspublikatsiooni, õpikut, õppevahendit ja matemaatika õpetamisega seotud teaduslikku-metoodilist materjali. Viimastel aastatel ilmunud tähtsamad teadusartiklid on:

- Kulu, P.; Veinthal, R.; Käerdi, H.; Tarbe, R. (2008). Abrasive Wear Resistance of Powder Composites at Abrasive Erosion and Abrasive Impact Wear. *Materials Science (Med iagotyra)*, 14(4), 328 - 332
- Käerdi, H. (2008). Eestis toimuvate tulekahjude kvantitatiivne analüüs: meetodid, rakendused ja integreerimine päästeteenistuse eriala õppekavasse. *Sisekaitseakadeemia Toimetised*, 7, 105 - 130.
- Kulu, P.; Veinthal, R.; Käerdi, H. (2007). Characterisation and modelling of erosion wear of powder composite materials and coatings. *International Journal of Materials and Product Technology*, 28, 425 - 447.
- Kulu, P.; Mikli, V.; Käerdi, H.; Besterci, M. (2005). Angularity evaluation of milled WC-Co powder. *International Journal of Materials and Product Technology*, 22(4), 289 - 298.
- Veinthal, R.; Kulu, P.; Käerdi, H. (2005). Characterization of the structure and properties of composite powder materials and coatings. *Materials*

Science (Med iagotyra), 11(4), 376 - 380.

■ Mikli, V.; Käerdi, H.; Kulu, P.; Besterci, M. (2001). Characterization of powder particle morphology. Proceedings of the Estonian Academy of Sciences. Engineering, 1, 22 - 34.

Viimatinimetatud artiklit on teised autorid tsiteerinud umbes 30 korda kümnekonnas välisriigis.

3. UURIMISPROJEKTIDES OSALEMINE

■ Granti ETF7227 „Komposiitmaterjalide ja -pinnete kulumiskindluse modelleerimine“ põhitäitja. Projekti algus 01.01.2007, projekti lõpp 31.12.2009. Vastutav täitja TTÜ materjalitehnika instituudi direktor professor Renno Veinthal.

■ Sihtfinantseeritava teema SF0140091s08 „Kõvapinded ja pinnatehnika“ põhitäitja. Projekti algus 01.01.2008, projekti lõpp 31.12.2013. Vastutav täitja TTÜ mehaanikateaduskonna dekaan professor Priit Kulu.

4. MUU TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

■ Päästeala koolitusvajaduste uuringutes osalemine (2003)

■ Päästetööde teenistumudeli väljatöötamises osalemine (2007)

■ Eesti tulekahjustatistika analüüsimine

Teema raames avaldatud kaks artiklit koos üliõpilastega:

Käerdi, H.; Stroo, H. (2003). Eesti maakondade tulekahjustatistika võrdlev analüüs. Häire 112, 2/2, 13.

Käerdi, H.; Lauk, R. (2002). Eestis toimunud tulekahjude arvu ja neis hukkunate arvu dünaamika aastatel 1993 - 2001. Häire 112, 2/2, 28.

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

Kvalifikatsioonitõstmise kursused Moskva Ehitusinseneride Instituudis (M C) 1986 (2 kuud)

Sta eerimine Praha ja Brno Tehnikaülikoolides 1980/1981. õa (10 kuud)

ADMINISTRATIIVTÖÖ JA MUUD KOHUSTUSED NING HARRASTUSED

Sisekaitseakadeemia matemaatika õppetooli juhataja alates 1994. aastast

Sisekaitseakadeemia nõukogu liige 1994 - 1998 ja alates 2007. aastast

Sisekaitseakadeemia teadus- ja arendusnõukogu liige alates 2008. aastast

Varasem kehakultuuriharrastus (suplemine basseinis kord nädalas veerandsaja aasta jooksul, suusatamine, jalgrattasõit) ja matkamine on viimastel aastatel asendunud jõukohase aiatööga Mähe aedlinna maamajas ja jalgsikäikudega.

ANDRES TALVARI

Sünniaeg ja -koht 06.08.1942 Tallinnas
Perekonnaseis abielus, 4 last
Keelteoskus: inglise keel kesktasemel, vene keel kõrgtasemel, saksa ja soome keel
Tunnustused: Päästeteenistuse Kuldrist 1999, Sisekaitseakadeemia Teeneterist 2008

HARIDUSKÄIK

Tallinna 10. Keskkool (praegu Nõmme Gümnaasium) 1960
Tallinna Polütehniline Instituut (praegu Tallinna Tehnikaülikool), keemia-teaduskond kiitusega 1967, omistatud inseneri-tehnoloogi kvalifikatsioon Teaduste Akadeemia Keemia Instituut, aspirantuur orgaanilise keemia alal 1968 - 1971
Keemiateaduste kandidaadi kraad (PhD) orgaanilises keemias kaitstud Keemia Instituudi nõukogus 1976

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia rakenduskeemia õppetooli juhataja-professor 2001 kuni käesoleva ajani
Eesti Riigikaitse Akadeemia (praegu Sisekaitseakadeemia), rakenduskeemia õppetooli juhataja-professor päästekolledži direktori ülesannetes 1997 - 2001
Siseministeeriumi koolitusbüroo direktor, koolitusnõunik, analüüsibüroo juhataja, Eesti Riigikaitse Akadeemia erakorraline professor päästekolledži direktori ülesannetes 1996 - 1997
Eesti Riigikaitse Akadeemia päästekolledži direktor 1995 - 1996
Harjumaa Viimsi Vallavalitsus, nõunik, abivallavanem 1993 - 1995
Rakenduskeemia ja -bioloogia ettevõtte "Dekes" direktor 1988 - 1993
Teadus- ja konstrueerimisbüroo "Desintegraator" rakendusbioloogia teadusuuringute laboratooriumi juhataja 1980 - 1988
Tallinna Polütehniline Instituudi toiduainete tehnoloogia kateedri vanemteadur 1978 - 1980
Eksperimentaalse ja Kliinilise Meditsiini Instituudi toksikoloogia osakonna teadur 1977 - 1978
Teaduste Akadeemia Keemia Instituudi vaneminsener 1972 - 1976 ja aspirant 1968 - 1971
Tallinna Polütehnilise Instituudi toiduainete tehnoloogia laboratooriumi

juhataja 1966 - 1967

ÕPPETÖÖ

Tallinna Polütehnilise Instituudi füüsika kateedri mittekoosseisulise õppejõuna juhendanud laboratoorseid töid füüsikas 1967 - 1978 ja toiduainete tehnoloogias 1978 - 1980.

Sisekaitseakadeemias lugenud rakenduskeemiat, soojusfüüsikat, põlemiskeemiat ja tulekahju dünaamikat, ohtlikke aineid, tööstusettevõtete tuleohutust, tööstusettevõtete riskianalüüsi.

Sisekaitseakadeemias juhendanud 40 lõputööd, neist 38 päästekolledžis ja 2 finantskolledžis.

Juhendanud ühte lõputööd Kaitseväe Ühendatud Õppeasutustes.

Sisekaitseakadeemias koostatud 10 õppevahendit on kirjas õppevahendite peatükis.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

Peamised uurimisvaldkonnad:

- Mehaanokeemia uuringud ja tehnoloogilised tööd. Sel alal on olnud koostöö Tallinna Tehnikaülikooli Biomeditsiinitehnika Keskuse dotsendiga dr V. Tuulikuga ja Haapsalu Taastusravi Keskuse arstiga dr Saarikuga ravimuda töötlemisest ja kasutamisest. Valdkonnas on saadud Eesti Patendiametilt 5 kasuliku mudeli tunnistust ja 2 patenditunnistust.

- Rakenduskeemia ja -bioloogia ning biotehnoloogia. Saadud 11 autoritunnistust.

- Riskianalüüs.

Sisekaitseakadeemia, ettevõtte Oil Tanking AS, Sillamäe tööstuspiirkonna, Muuga sadama ja Kopli sadama suurohuga ettevõtete, Viimsi valla, Paldiski piirkonna ja Keila linna riskianalüüsi töögrupi juht. Ettekanne keemiaohtudest Eesti Vabariigis teadusseminaril Saksamaa Tsiviilkaitse Akadeemias 2002.

Teaduspublikatsioonide nimekirjas on kokku 117 nimetust.

Eesti Biokeemia Seltsi liige.

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE.

- Eesti päästetöödejuhtide väljaõpe, Rootsi, Skövde päästekool ja Norra Päästeinstituut 1996, 1999, 2000, 2001

- Tsiviilorganisatsioonide ja sõjaväe koostöö ohtlike ainetega seotud õnnetustele reageerimisel 1996, Päästejõudude struktuur ja õnnetustele reageerimine Ameerika Ühendriikides 2001, Marylandi osariigi Rahvuskaardi

koolituskursused USA-s

- Kõrgemad Riigikaitsekursused 1998
- 100-tunnine tuleohutusjärelvalve kvalifikatsioonikursus, Eesti Päästeameti koolitusbüroo 1999
- Riskianalüüsi-teemalised seminarid Eestis 1999, 2001, 2003, Eesti Päästeamet, Taani Töökeskkonnaamet ja Taani Riiklik Laboratoorium RISØ
- Keemiariskid I ja II, seminarid Saksamaa Tsiviilkaitse Akadeemias 2000 ja 2001, Bad Neuenahr-Ahlweiler
- FBI seminarid ja õppused massihävitusrelvadest 2001 - 2004 Tallinnas
- Keemiarelvade alane seminar, Eesti Päästeamet ja Rahvusvaheline keemiarelvade keelustamise organisatsioon (USA), Tallinn 2003
- Massihävitusrelvade tootmisega seonduvate kahese kasutusega ainete ja tehnoloogiliste vahendite seminar (tolliteenistuse teemaline), USA Kaitseministeerium, Tallinn 2004
- Ioniseeriv kiirgus ja kiirgusallikad, Eesti Kiirguskeskuse ja Rootsi Kiirguskaitse Instituudi koolitus 2004
- Tsiviiladministratsiooni ekspertide ettevalmistuskursus, Taani Avaliku Teenistuse Instituut, Kopenhagen 2004
- Kahese kasutusega ohtlike ainete ja tehnoloogiliste seadmetega seonduvate riskide haldamine tolliteenistuses, Eesti Maksu- ja Tolliameti ning Commonwealth Trading Partners (USA) koolitus, Tallinn 2005
- CEPOL Seminar: Kriminaalkuriteod looduskeskkonnas, Madrid-Anjuzez, Tsiviilkaardiväe Akadeemia 2006
- Täiendkoolitus "E-õppe meetodid ja tehnoloogiad 2006" (2AP), Tallinna Ülikool
- Õlireostuse teemaline seminar 2008, Albufeira, Portugal
- Ohtlike ainete treeningkursus ENVEX 2008, Väike-Maarja
- Täiendkoolitus "Eesti teaduskeel" (3 AP), Tallinna Ülikool 2008
- Kriisisituatsioonid raudteel, SAVER Foundation/ICET, Tallinn 2008

Laulab Eesti Meestelaulu Seltsi Tallinna Meeskooris.

ILMAR LILLEORG

Sünniaeg ja -koht: 02.08.1934 Iisakus
Perekonnaseis: abielus, 2 täiskasvanud last
Keelteoskus: vene ja inglise keel

HARIDUSKÄIK

Moskva Riiklik Ülikool, filosoofia eriala 1963 Leningradi Ülikool, loogika
1971-1972 Taškendi Ülikool, filosoofia 1975-1976 Alma-Ata Ülikool,
ökoloogia 1981-1982 Taškendi Ülikool, loogika 1985-1986

TEENISTUSKÄIK

Tallinna Majanduskooli ja Tallinna Tehnikagümnaasiumi loogikaõpetaja
käesoleval ajal
Sisekaitseakadeemia matemaatika õppetooli lektor 1994 - 2004
Tallinna Pedagoogikaülikooli (praegu Tallinna Ülikool) filosoofia, ökoloogia
ja loogika õppejõud 1963 - 1994
Mittekoosseisulise õppejõuna töötanud Tallinna Tehnikaülikoolis,
Sisekaitseakadeemias, kõrgkoolis I STUDIUM, Audentese Kõrgemas
Ärikoolis, Kaitseväe Ühendatud Õppeasutuste Väljaõppekeskuses,
Tallinna Majanduskoolis, Tallinna Tehnikagümnaasiumis.

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias ja eelpool loetletud kõrgkoolides lugenud loogikat,
ökoloogiat ja filosoofia üldkursust üle 45 aasta.
Loodus meile - meie loodusele. Keskkonnateadvuse õpik kõrgkoolidele.
ERK, Tallinn, 1982 (kaasautorid O. Nagelmann ja L. Kährlik)
Loogika harjutused ja ülesanded (neljas, täiendatud trükk). Tallinn, 1999
Üliõpilastele ja teistele loogikahuvilistele kirjutatud loengutekstitid ja üles-
anded on kättesaadavad aadressil <http://web.zone.ee/aristoteles/>.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

Avaldanud üle 20 teadusliku artikli dissertatsiooniga („Ökoloogilise kas-
vatuse osast looduskeskkonna optimeerimisel“ 1987) seonduvatel teema-
del.

Muud harrastused

Olulisim on maleharrastus, mängis akadeemia võistkonnas esimesel laual.
Kauaaegne harrastus on lauatennis, samuti kabe ja bridž. Viimastel aastatel on uuteks harrastusteks boccia ja bowling.

PEETER RANDOJA

Sünniaeg ja -koht: 23.12.1958 Jõgeval
Perekonnaseis: vabaabielus, kaks tütar
Keelteoskus: vene keel kõrgtasemel, soome keel
suhtlustasemel, inglise keel suhtlustasemel
Tunnustused: Päästeteenistuse Hõberist 1999,
Eesti Muinsuskaitse Seltsi Teenetemedal 2004

HARIDUSKÄIK

Jõgeva Keskkool 1977
Leningradi Tuletõrjetechnikum 1980
Moskva Tuletõrjeakadeemia, tuleohutuse ja -tehnikainsener 1986
Tallinna Tehnikaülikool, haldusjuhtimise magister 2003 (magistritöö
pealkiri „Sisekaitseakadeemia päästekolledži päästeteenistuse eriala
koolitusvajaduse prognoosimine“)
Moskva Tuletõrjeakadeemia, doktoriõpe alates 2005

TEENISTUSKÄIK

Põhja-Eesti Päästkeskuse avalike suhete büroo juhataja 2008 kuni käes-
oleva ajani
Sisekaitseakadeemia päästekolledži direktor 2001 - 2007
Päästeameti side- ja infoosakonna juhataja ning häirekeskuste arengu
projektijuht 1998 - 2001
Tartu Linna Tuletõrje- ja päästeameti direktor 1992 - 1997
Võrumaa Tuletõrjeameti direktor 1991
Võru rajooni Siseasjade Osakonna tuletõrje järelevalve osakonna ülem
1986 - 1990
Jõgeva rajooni tuletõrje järelevalve inspektor 1980 - 1982

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias lugenud järgmisi loengukursusi: tulekustutuse ja
päästetööde alused, suurõnnetuste juhtimine, päästeteenistuse organi-
satsioon ja juhtimine, häirekorraldus, tulekustutus- ja päästetaktika, in-
fosüsteemid ja andmetöötlus, tulekustutus- ja päästetööde
operatiivjuhtimine, päästeteenistuse infosüsteemid ja andmekogud, raud-
teepääste korraldus, lõputöö metodoloogia.
Sisekaitseakadeemias juhendanud 12 lõputööd.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

1. Peamised uurimisvaldkonnad

Peamiseks uurimisvaldkonnaks on päästeala koolitusvajadus ja haridusprobleemid.

2. OLULISEMAD PUBLIKATSIOONID

- Рандоя, П. 2007. Подготовка кадров пожарной охраны в Эстонии и ближнем зарубежье. Вестник Академии Государственной Противопожарной Службы МЧС России. № 7, 158 – 179
- Рандоя, П. 2006. Современные проблемы обеспечения пожарной безопасности в городе Таллинне. – Вестник Академии Государственной противопожарной службы МЧС России, № 6, 144 – 150
- Рандоя, П. 2005. Развитие пожарной охраны города Таллинна. – Вестник Академии Государственной противопожарной службы МЧС России, № 4, 157 – 165
- Randoja, P. (2004). Päästekolledži rahvusvaheline koostöö. Häire 112, 1/2, 9
- Randoja, P. (2003). Päästeteenistuse kõrghariduse vajadus. Häire 112, 2/2, 12
- Randoja, P. (2001). Päästekolledž uuenduste teel. Häire 112, 1/1, 14

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Päästetööde juhtimine, Rosensbergi päästekool, Rootsi 1996
- PFP rahvusvahelise abiandmise kursus (3 näd.), Revinge päästekool, Rootsi 1996
- Päästeteenistuse töökorraldus ja juhtimine (2 näd.), Tampere päästeteenistus, Soome 1996
- Päästeteenistuse töökorraldus ja juhtimine, Uppsala päästeteenistus, Rootsi 1996
- „Uus ettevalmistus ja uued meetodid elukestvaks õppeks ohutus muutvas ühiskonnas“ EFSCA, Arnhem, Holland 2005
- „Päästekoolide vahelised koostöö projektid ja nende otsing“ EFSCA, Revinge, Rootsi 2006
- „Suured katastroofid“ CEPOL, Bulgaaria 2007
- „Keskkonna kuriteod“ CEPOL, Slovakkia 2007
- „Õppesimulaatorid“ EFSCA (Euroopa Liidu riikide Tuletõrje- ja päästekoolide assotsiatsioon), Prantsusmaa 2007

Harrastab võrkpalli, milles kuulub akadeemia töötajate võistkonda, ja korvpalli. Talialadest murdmaasuusatamist ja uisutamist. Hoolitsemine akvaariumikalade eest pakub rahuldust kodus.

INNAR MALLEUS

Sünniaeg: 25.10.1973

Perekonnaseis: vallaline

Keelteoskus: inglise: kõnes (väga hea), kirjas (väga hea), soome: kõnes (väga hea), kirjas (hea), vene: kõnes (hea), kirjas (napp)

HARIDUSKÄIK

Tallinna I Keskkool, Tallinna Liivalaia Keskkool
1992

Tallinna Tehnikaülikool 1992 - 1993

Eesti Riigikaitse Akadeemia päästekolledž, bakalaureuse kraad 1997

Tallinna Tehnikaülikooli ja Sisekaitseakadeemia ühine magistriõpe haldusjuhtimise erialal

TEENISTUSKÄIK

Interfire International Middle East FZCO, asepresident koolituse ja turunduse alal 2005 kuni käesoleva ajani

Sisekaitseakadeemia kriisireguleerimise õppetooli juhataja-lektor 2001 - 2005

Tallinna Tuletõrje- ja Päästeameti operatiivteenistuse planeerimisgrupi vanemspetsialist 1999 - 2001

Päästeameti kriisireguleerimise osakonna analüüsi- ja planeerimisbüroo peaspetsialist 1997 - 1999

Tallinna Tuletõrje- ja Päästeameti vetelpäästeteenistuse juhataja 1997

Tallinna Tuletõrje- ja Päästeameti tuletõrjuja- päästja 1996 - 1997

Eesti Vabariigi Vetelpäästeühingu Tallinna Komitee III klassi tuuker 1995, 1993

San Pedro and Peninsula YMCA Summer Day Camp, High Sierra Adventure Camp, Youth Camp Round Meadow, Camp Teen Catalina, kasvataja 1994

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias õpetanud vetelpääste korraldust, tulekustutuse ja pääste eritehnikat, kriisireguleerimise ja riskianalüüsi meetodikat, pääste erivaldkondi (mäe-, mere- ja raudteepääste)

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- EU Commission/ Peacekeepers UK, Re- Integration of Ex- combatants 2005
- EU Commission, Community Mechanism for Reinforced Cooperation in Civil Protection Assistance Interventions course 2005
- United Nations Office for The Coordination of Humanitarian Affairs, The United Nations Disaster Assessment and Coordination Support Staff Training course 2002
- EMI EWT Ida- Lääne Koolituse AS, Riigihangete praktiline korraldamine 2001
- Swedish Rescue Services Agency, International Rescue Services Operations Refresher course 1999
- Swedish Rescue Services Agency, International Rescue Services Operations course 1998

TEGUTSEMINE KUTSELIITUDES, ORGANISATSIOONIDES JNE

Eesti Vetelpääste Seltsi asutaja- ja tegevliige

Eesti Päästemeeskonna liikmena osalenud rahvusvahelistel õppustel Islandil 2000 ja 2002, Usbekistanis 2003, Poolas 2004 ja 2005, osalenud rahvusvahelistel päästemissioonidel 2005 Indoneesias ja Pakistanis.

HARRASTUSED

Reisimine, muusika, kirjandus (sh erialane), teater, sport (sh erialane)

VAINO PEDOSK

Vaino Pedosk on sündinud 1937. a mais talupidaja perekonnas Ristipalu külas Räpina vallas. Ta on õppinud Räpina Keskkoolis ja Tartu Ehitustehnikumis, mille lõpetamise järel omistati talle ehitusmaterjalide tehniku-tehnoloogi kvalifikatsioon ja suunati töölisena tööle Loksa tellisetehasesse. 1957. a sügisel mobiliseeriti ta sundaega teenima N. Liidu sõjaväkke, kus tema peamiseks

teenistusülesandeks oli Leningradi linnas ja selle ümbruses paiknenud sõjatehaste riigikaitse otstarbega veoste sihtkohtadesse konvoeerimine NL-i raudteedel.

Sõjaväeteenistusest vabanes ta 1960. a suvel, seejärel töötas Tartu linnavalitsuse kapitaalehituse- ning hiljem ehituse- ja arhitektuuriosakonnas, kus ta põhitööks oli ehitustegevuse korraldamine ja selle kvaliteedi kontrollimine Tartus linnas. 1962. a juulis abiellus Vaino Pedosk Piirissaarelt pärit Natalja Goidinaga (s. 1941), mille järel sündisid perre poeg Veiko (s. 1965) ja tütar Heidi (s. 1973).

1962.a septembris kutsuti Vaino Pedosk juhtivtööle Siseministeeriumi (edaspidi SM) sõjaväestatud tuletõrjes, kus ta lühikest aega töötas Tartu Siseasjade Osakonna tuletõrjeinspeksioonis ja Tallinnas paiknenud Eesti SM Tuletõrjevalitsuses, mille järel suunati ta õppima Moskvas asuvasse NL-i SM Kõrgemasse Kooli. Selle õppeasutuse tuletõrjetechnika ja tuleohutuse inseneride teaduskonna (nüüd Vene Föderatsiooni Erakorraliste Olukordade Ministeeriumi riikliku tuletõrjeteenistuse akadeemia) päevase osakonna lõpetamise järel suunati ta diplomeeritud tuletõrjeinsenerina taas tööle Eesti SM Tuletõrjevalitsusse, mille riikliku tuleohutusjärelevalve osakonnas töötas ta kuni nimetatud asutuse Päästeametiga liitmiseni 1992.a juulis.

Tuletõrjevalitsuses töötamise ajal oli tema ametiülesandeks Eestis riikliku tuleohutusjärelevalve üldine korraldamine eriti tähtsatel üksikobjektidel ning kohalike tuletõrjeorganite ennetava tegevuse kontrollimine ja suunamine. NL Siseministeeriumi edutamise reservis oleku ajal võttis ta NL SM Tuletõrje Peavalitsuse töögruppide koosseisus osa NL tuletõrjeseaduse, vabatahtliku tuletõrje põhimääruse ja üldiste tuleohutuseeskirjade eelnõude väljatöötamisest. 1963. a omistas NL-i siseminister talle siseteenistuse nooremleitnandi ning 1980. a siseteenistuse alampolkovniku aukraadi.

Alates 1992. a juulist kuni 2003. a juunini töötas Pedosk Päästeameti järelevalve büroo juhataja ja tuleohutuse peaspetsialisti ametikohal, kus tema põhitööks oli tuleohutusjärelevalve õigusaktide eelnõude ja standardite kavandite väljatöötamine ja jõustatud juhenddokumentide täitmise korraldamine. Ta on osalenud Eesti päästeseaduse ja tuleohutusjärelevalve valdkonda kuuluvate Vabariigi Valitsuse ja siseministri määruste eelnõude väljatöötamisel ja ellurakendamisel. Oma erialaseid teadmisi on ta täiendanud USA-s ja Saksamaal ning läbinud vanemametnike pädevuskoolituse Tallinnas paiknenud Haldusjuhtimise Instituudis.

Alates päästekolledži moodustamisest 1993. aastal kuni selle assistendi ametikohale asumiseni täitis Vaino Pedosk põhitöö kõrvalt katkematult Sisekaitseakadeemia päästekolledžis koosseisuvälise lektori ülesandeid, kus ta õpetas tuleohutusjärelevalve korraldust käsitlevaid õppeaineid. Vaino Pedoskit on Siseministeeriumi süsteemis 45 aastat kestnud kohusetundliku teenistuse eest autasustatud seitsme ametkondliku ja seitsme riikliku teenetemärgiga.

Vaino Pedosk on noorpõlvest alates tegelenud aktiivselt ujumisspordiga, mille kestel on ta peale Eestis, Leningradis, Moskvas, Kiievis, Minskis, Lipetskis, Sevastopolis ja Severomorskis toimunud ujumis- ja veepallivõistluste osalenud ujumisveteranina kahtedel ülemaailmsel politseniike ja tuletõrjujate ning kahtedel ülemaailmsel tuletõrjujate mängude ujumisvõistlustel (USA-s, Kanadas, Rootsis ja Prantsusmaal), kust ta on kaasa toonud kokku kaks kuld-, üheksa hõbe- ja kaheksa pronksmedalit. Meisterujumisega tegelemist jätkab ta sama aktiivselt ka pärast erialasest tööst loobumist Sisekaitseakadeemias 2007. a augustis. Nii näiteks on tema viimati võidetud sportlike autasude seas aukohal nii Eesti Vabariigi, Tallinna ja Sillamäe meisterujumise meistrimedalid kui ka Soome riigi meisterujumise lahtiste meistrivõistluste hõbe- ja pronksmedal.

Enam kui viimase 30 aasta vältel on Vaino Pedosk oma suvepuhkused veetnud eranditult perekonna rajatud kaunis suvekodus Laitses, kus ta iluaianduse ja aiasaaduste kasvatamisega meeleldi tegeles. Pärast abi-kaasa manalateele lahkumist 2006. a aprillis on tema meelistegevuseks ujumistreeningutest ja -võistlustest vabal ajal olnud huvitavate raadio- ja meelelahutuslike telesaadete nautimine, pealtvaatajana silmapaistvatest kultuuriüritustest ja kergejõustikuvõistlustest osavõtmine ning SS Kalevi spordiveteranide ühenduse, Eesti ujumisveterane ühendava Tallinna U-klubi ja Tallinna Kesklinna Lions Klubi tegevuses osalemine.

KIRSTI MIKK

Sünniaeg ja -koht: 26.01.1981 Kareda vallas Järvamaal

Perekonnaseis: vabaabielus, 1 laps

Keelteoskus: eesti keel - emakeel, inglise keel - kesktase, vene keel - algtase

HARIDUSKÄIK

Eesti Spordigümnaasiumi Otepää filiaal 1999,

Sisekaitseakadeemia päästekolledž 2003, Tallinna Ülikool, magister organisatsioonikäitumise erialal spetsialiseerumisega militaarsetele ja paramilitaarsetele organisatsioonidele (magistritöö pealkiri „Eesti päästetöötajate kutsetööga rahulolu“) 2006

TEENISTUSKÄIK

Häirekeskuse arendus- ja väljaõppeosakonna peaspetsialist 2007 kuni käesoleva ajani

Sisekaitseakadeemia, Päästekolledž, kriisireguleerimise instituut, koolitusjuht-lektor 2006 - 2007

Sisekaitseakadeemia, Päästekolledž, kriisireguleerimise õppetool, assistent 2003 - 2006

Harjumaa Päästeteenistuse Muuga tugikomando tuletõrjuja-päästja 2001 - 2003

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias lugenud õppeaineid häirekorraldus ning kriisireguleerimise ja riskianalüüsi meetodika. Sisekaitseakadeemia koosseisuväline lektor alates 2007. a kevadsemestrist. Sisekaitseakadeemias juhendanud kahte lõputööd. Koostatud õppematerjal „Riskianalüüs ja kriisireguleerimine“ on kirjas õppevahendite peatükis.

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Õppimine ja õpetamine kõrgkoolis (160 h) 2003
- Kriisikommunikatsiooni käsiraamatu koolitus 2004
- Ioniseeriv kiirgus ja kiirgusallikad, Kiirguskeskus 2004
- Rahvusvahelised keskkonnakatastroofide operatsioonid (80 h), ATO/PfP kursus Sändö Päästekolledžis, Rootsi 2004
- E-õppe meetodikad ja tehnoloogiad (80 h) 2006

Käesoleval ajal kasvatab kodus pisipoega.

MARGUS MÖLDRI

Sünniaeg ja koht: 02.03.1975 Puurmani vallas
Jõgevamaal

Keelteoskus: vene ja inglise keel

Tunnustused: Päästeteenistuse Hõberist 2006

HARIDUSKÄIK

Puurmani Keskkool 1992

Eesti Riigikaitse Akadeemia (praegu

Sisekaitseakadeemia) päästekolledž 1998

Tallinna Tehnikaülikooli magistriõpe haldusjuhtimise erialal spetsialiseerumisele kriisireguleerimisele

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia päästekolledži direktor 2008 kuni käesoleva ajani

Sisekaitseakadeemia päästekolledži direktori asetäitja 2004 - 2007

Väike-Maarja Päästekooli direktor 2004

Päästeameti koolituskeskuse juhataja 2001 - 2004

Tallinna Tuletõrje ja Päästeameti (TTPA) õppe- ja treeningkeskuse juhataja 2000 - 2001

TTPA õppe- ja treeningkeskuse vanemõpetaja 1999 - 2000

TTPA Lilleküla komando tuletõrjuja-päästja 1997 - 1998

TTPA Kakumäe ranna vetelpäästja 1997

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias tulekustutus- ja päästeala erialaainete õpetamine alates 1999. Erinevad päästealased kursused EDRT SAR rühma liikmetele alates 2001. Nõõripääste instruktorite juhendamine

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- EL Operational Management Course, Neuhausen, Saksamaa 2007
- INSARAG Training and Exersice, Larnaka, Küpros 2006
- Rope technique Course, Ig, Sloveenia 2006
- NATO/PfP Course on Command, Control and Coordination, Moskva 2004
- Kõrgemad Riigikaitsekursused 2004
- EL Induction Course, Rooma 2004
- Pääste- ja humanitaarabioperatsioonide läbiviimine (jätkukursus), NATO/PfP, Skövde päästekool, Rootsi 2002

TEGUTSEMINE KUTSELIITUDES, ORGANISATSIOONIDES JNE

Kutsekoja juures tegutseva õigus- ja sisekaitse kutsenõukogu esimees

Eesti Päästemeeskonna (EDRT) liige aastast 2000

EDRT otsingu- ja päästerühma koordinaator alates 2002

ALAR VALGE

Sünniaeg ja -koht: 09.11.1952 Tallinnas
Perekonnaseis: abielus
Keelteoskus: soome ja vene keel - hea, inglise keel
- suhtlustasandil

HARIDUSKÄIK

Tallinna 36. Keskkool (raadiotehnik) 1971
Sisekaitseakadeemia päästekolledž (pääste- ja tuletõrjeinsener) 2000
Akadeemia Nord juhtimis- ja kommunikatsiooniteaduskond, avaliku halduse ja Euroopa õpingute magister 2006

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia päästekolledži tuleohutusjärelevalve õppetooli juhataja-leetor 2004 kuni käesoleva ajani
Võrumaa Päästeteenistus tuleohutusjärelevalve osakonna peainspektor 2004 - 2005
Harjumaa Päästeteenistuse tuleohutusjärelevalve osakonna juhataja 2000 - 2004
Harjumaa Päästeteenistus peainspektor 1998 - 2000
Harjumaa Päästeteenistus juhtivinspektor 1996 - 1998
Harjumaa Päästeteenistus vaneminspektor 1995 - 1996
Harjumaa Päästeamet inspektor 1994 - 1995
Kirovi nimeline kalurikolhoosi, AS-i Esmar tehnikaspordi treener 1986 - 1992
Kirovi nimeline kalurikolhoos, ehitusosakond, ehitustööline 1974 - 1986
N. Liidu armee 1972 - 1974
Tallinna Liha- ja Konservikombinaat, automaatikaosakond, tehnik 1971 - 1972

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias loeb tuleohutuse järelevalvet, TP automaatseid kustutussüsteeme ja tööstustehnoloogiate tuleohutust.
Juhendanud Sisekaitseakadeemias 6 lõputööd ja üht lõputööd Tallinna Ülikoolis.
Koos A. Talvariga koostatud õppevahend „Tööstusettevõtete tuleohutus“ on kirjas õppevahendite peatükis.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

Uurimused:

- Sillamäe sadama riski- ja tuleohutusanalüüs
- Kehra paberivabriku Horizon tulekahju tekkepõhjuste ekspertiis
- Laeva M/V „Linda” tulekahju tekkepõhjuste ekspertiis
- Laeva M/V „Fjord” tulekahju tekkepõhjuste ekspertiis

Päästeinspektori III ja IV kutsekvalifikatsiooni eksamikomisjoni liige
Päästeameti koolituskeskuses – loengud

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Tehnogeense keskkonna kaitse probleemide teaduslikud lahendused - konverents Riias 2008
- Kuumuse- ja suitsueemaldussüsteemide projekteerimine, paigaldus ja hooldamine (Orimattila) Soome 2008
- Suitsueemaldussüsteemide rakendusjuhend – seminar 2008
- Esinemiskoolitus 2008
- Ehitiste suitsueemaldussüsteemide projekteerimine, paigaldus ja hooldus – seminar Helsingis 2007
- Tuleohutus, standardid ja järelevalve – seminar Helsingis 2006
- Tuleohutusjärelevalve aastakonverents 2006
- Automaatsed tulekahjusignalisatsiooni süsteemid ja sprinklersüsteemid – seminar 2006
- Väärteomenetluse täiendkoolitus 2005
- Puitehitiste tuleohutus koolitusseminar (6 AP) 2005
- Gaaskustutussüsteemide, vesivarustuse projekteerimise, sprinklersüsteemide komponentide ja pumpade rakendamisest täiendkoolitus 2001
- Tulekahjusignalisatsioonisüsteemid – seminar 2000
- Kriisireguleerimise ja esmaabi kursus 2000
- Tulekahjuasjade kohtueelne menetlus 1996
- Juriidilised täiendõppekursused tuletõrje järelevalveametnikele 1996
- Tuletõrje järelevalvealased 100-tunnised kvalifikatsioonikursused 1995

Viimsi Tuletõrjeseltsi juhatuse liige

JÜRI EINTALU

Sünniaeg ja -koht: 08.04.1962 Tallinnas
Keelteoskus: vene ja inglise keel - vabalt, soome keel - lugemine ja arusaamine - vabalt, saksa keel - lugemine sõnaraamatuga

HARIDUSKÄIK

Tartu Ülikool, füüsikateaduskond 1990
Tartu Ülikool, filosoofiamagister 1995
Tartu Ülikool, filosoofiateaduskond PhD filosoofias 2001

TEENISTUSKÄIK

Estonian Business School majandusteooria õppetooli lektor 2008 kuni käesoleva ajani
Sisekaitseakadeemia päästekolledži dotsent 2004 - 2008
Eesti Humanitaarinstituudi professor ja Tartu Ülikooli vanemteadur 2003 - 2004
Estonian Business School ja Eesti Humanitaarinstituudi dotsent 2001 1991 - 2008 lektor mitmes Tallinna kõrgkoolis

ÕPPETÖÖ

Loengukursused: loogika, teaduse filosoofia, epistemoloogia, skeptilised argumendid, analüütiline filosoofia, sissejuhatus filosoofiasse, eetika, poliitiline filosoofia, otsustuste teooria, mänguteooria
Sisekaitseakadeemias koostatud 3 õppevahendit on kirjas õppevahendite peatükis.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

1. Peamised uurimisvaldkonnad

Füüsika filosoofia, teaduse metodoloogia, üldine epistemoloogia, skeptitsism ja induktsiooniprobleem, relativism, Wittgensteini & Descartes filosoofia, loogika, eetika, rakenduseetika

2. OLULISEMAD TEADUSLIKUD PUBLIKATSIOONID

Akadeemilisi publikatsioone ligikaudu 30, neist 15 viimasel 5 aastal.

Olulisemad publikatsioonid viimasel 5 aastal:

- Eintalu, J. (2003) "Hume'i jultumus." Akadeemia 4: 782–807
- Eintalu, J. (2005). „Ludwig Wittgensteini tekstid ja tema filosoofia.“

Ludwig Wittgenstein, Filosoofilised uurimused (Tartu: Ilmamaa), lk 369-396

- Eintalu, J. (2006) "Descartes, Wittgenstein, and Uncertainty." M. Rahnfeld (Ed.), Gibt Es Sicheres Wissen? Grundlagenprobleme Unserer Zeit, Band V (Leipzig: Leipziger Universitätsverlag), s 24-43
- Eintalu, J. (2007) „Seadus ja eetika. Avaliku teenistuse eetikakoodeksi juhtum.“ Akadeemia 10: 2120-2132 (pälvis Akadeemia auhinna)
- Eintalu, J. (2008) „Loogikavigade lubatavusest.“ Studia Philosophica Estonica 1.3: 29-42 (vt www.spe.ut.ee)

3. SAADUD UURIMISTOETUSED

- ETSA grant 1835 Sissejuhatus loogikasse 1994
- AEF: kaks stipendiumi osalemiseks Kesk-Euroopa Ülikooli töötubades 1997
- AEF: doktoriprogrammi stipendium Kesk-Euroopa Ülikoolis 1998
- Poola Teaduste Akadeemia: grant osalemiseks Epistemoloogia Varssavi Suvekoolis 1999
- Taani valitsuse stipendium uurimistööks Århusi Ülikooli filosoofiateaduskonnas 2000

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Kesk-Euroopa Ülikool, filosoofia doktoriprogramm 1998
- Warsaw-Madralin, Suvekool Theory of Knowledge 1999
- Århusi Ülikool, filosoofiateaduskond sept-okt 2000

Põhiliseks harrastuseks on viimasel ajal matkamine.

GEORG AMBACH

23.04.1952 – 06.11.2006

2006. aasta 5. novembri öösel suri ootamatult 54-aastasena teenekas tuletõrje- ja päästeteenistuse veteran, Sisekaitseakadeemia päästekolledži õppejõud õigusfilosoofia doktor Georg Ambach.

Teenistust Eesti kutselises tuletõrjeorganisatsioonis alustas ta 1971. aastal pärast keskkooli lõpetamist. Pärast paariaastast töötamist Tallinna 1. Sõjaväestatud Tuletõrjeüksuses tõrjuja ja vanemtõrjuja ametikohal suunati ta õppima NL-i Siseministeeriumi Leningradi Tuletõrjetechnika Kooli, mille lõpetamisel omistati talle tuletõrjetechniku kvalifikatsioon.

Pärast kolm aastat kestnud õpinguid pöördus ta tagasi oma sünnilinna, kus jätkas töötamist sama üksuse kollektiivis, täites ligi 15 aasta vältel vahtkonnaülema, allutatud Pirita linnaosa üksuse ülema, Kesklinna üksuse ülema asetäitja, üksuse ülema ja linnaosa tuletõrjemaleva ülema vastutusrikkaid ülesandeid. Vapruse eest tulekahjude kustutamisel ja laitmatu teenistuse eest autasustati teda mitme riikliku ja ametkondliku teenetemärgiga. Töö kõrvalt õppides lõpetas ta 1985. aastal Tartu Ülikooli õigusteaduskonna juristina.

Pärast Eesti taasiseseisvumist siirdus Georg Ambach tööle sisejulgeoleku struktuuriüksustesse, töötades neil aastatel Riigi Politseiameti haldusteenistuse referendi, korrakaitse rügemendi ülema, ESS Turvakooli AS direktori, Riigi Täitev ameti õigusnõuniku, Harjumaa Päästeteenistuse asedirektori ja direktori ametikohal.

Pingelisest tööst hoolimata jätkas Ambach oma haridustaseme tõstmist, omandades 2002. aastal Akadeemia Nord õigusteaduskonna magistrantuuri lõpetamise järel õigusteaduse teadusmagistri kraadi. Samal aastal asus ta alaliselt tööle Akadeemias Nord avaliku õiguse õppetooli lektorina ja 2005. aastal sama akadeemia avaliku õiguse instituudi lektorina. Aastatel 1998 – 2005 oli ta ühtlasi Sisekaitseakadeemia avaliku õiguse ja kriminalistika õppetooli ning päästekolledži tuleohutusjärelvalve õppetooli koosseisuväline lektor. 2006. a kevadel lõpetas ta Akadeemia Nord õigusteaduskonna doktorantuuri, omandades õigusfilosoofia doktori kraadi.

Georg Ambach avaldas trükis üle 20 teadusliku publikatsiooni ja SKA üliõpilastele vajaliku õppevahendi, samuti täiendas ta oma teadmisi USA-s ja Saksamaal. Alates 1996. aastast kuulus Ambach Eesti Kaitseliidu Harju malevasse, sõjaväekohuslasena oli ta Eesti Kaitsejõudude reservohvitser majori aukraadis.

Georg Ambachi tundsid tema kolleegid ja sõbrad kui nõudlikku ja tähelepanelikku, äärmiselt viisakat, kohusetundlikku ja korda armastavat töötajat ning rikkalike juhtimisvõimetege komandöri. Ehkki tema viimased tööaastad olid seotud teadus- ja pedagoogilise tegevusega, jäi ta oma elu lõpuni truuks tuletõrjuja humaansele elukutsele. Oma viimase välisvisiidi tegi ta nooruselina Peterburi, kus ta sealse õppeasutuse 100. aastapäeva pidustustest osa võtma kutsutuna pidas isamaalise sisuga kõne, andes juubelikonverentsist osavõtjatele üle selle lõpetanud Eesti kolleegide tänuavaldused ja tervitades koosviibijaid õppeasutuse juubeli puhul.

Lahkunu eluteed meenutas tema kolleeg ja mõttekaaslane 1976. aastast, päästekolledži tuleohutusjärelevalve õppetooli assistent Vaino Pedosk.

TARMO KULL

Sünniaeg ja -koht: 14.07.1980 Kärđlas Hiiumaal
Keelteoskus: inglise kee l- kesktae, soome keel - ele-
mentaartae, mõningane vene keele oskus
Tunnustused: Tallinna Tuletõrje ja Päästeameti tänu-
kiri 2002

HARIDUSKÄIK

Kärđla Keskkool, Tallinna Tehnikagümnaasium,
Tallinna 49. Keskkool 2000, Sisekaitseakadeemia päästekolledž 2004,
Tallinna Tehnikaülikooli ja Sisekaitseakadeemia ühine magistriõpe hal-
dusjuhtimise erialal Tallinna Tehnikaülikooli magistriõpe haldusjuhti-
mise erialal spetsialiseerumisega kriisireguleerimisele. Tallinna Ülikooli
magistriõpe organisatsioonikäitumise erialal spetsialiseerumisega para-
militaarsetele organisatsioonidele

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia kriisireguleerimise õppetooli juhataja-lektor 2006
kuni käesoleva ajani. Põhja-Eesti Päästekeskuse kriisireguleerimise büroo
juhtivspetsialist 2006. Harjumaa Päästeteenistus Kriisireguleerimise osa-
konna juhtivspetsialist 2005 - 2006. Tallinna Tuletõrje- ja Päästeameti
kriisireguleerimise teenistuse planeerimisgrupi vanemspetsialist 2003 -
2004. Tallinna Tuletõrje- ja Päästeameti tuletõrjuja-päästja 2002 - 2003

ÕPPETÖÖ

Eesti Mereakadeemias loeb tuleohutust alates 2005. aastast.
Sisekaitseakadeemias loeb kriisireguleerimise ja riskianalüüsi metoodikat
(2005/2006. õppeaastal koosseisuvälisena edasi koosseisulisena). Aine on
kättesaadav ka e-õppes. Sisekaitseakadeemias juhendanud 5 päästekol-
ledži lõputööd. Koostatud õpiobjekt „Riskianalüüs Apell metoodika järgi“.

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Sisekaitseakadeemia koolitus “Õppimine ja õpetamine kõrgkoolis” 2006
- FBI kursus “NBC kriisid” 2005
- NATO/PfP kursus Sändõ Päästekolledzis (Rootsi) “Rahvusvahelised
keskkonna katastroofide operatsioonid” 2005
- FBI koolitus Sisekaitseakadeemias “Massihävitusrõlvade õnnetuste uu-
rimine” 2005
- CEPOL'i kriisireguleerimise koolitus Poolas “Loodusõnnetused” 2005
- Leonardo Da Vinci noore töõtaja praktika „Kriisireguleerimise juhti-
mine“ Soomes (2 kuud) 2004
- Kriisikommunikatsooni koolituspäevad 2004

KADI LUHT

Sünniaeg ja -koht: 14. 10. 1981 Viljandimaal
Perekonnaseis: vabaabielus, 2 last
Keelteoskus: inglise keel - kesktase

HARIDUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia päästekolledž kiitusega 2004
Tallinna Ülikool, psühholoogia eriala bakalaureus 2005
Tallinna Tehnikaülikooli tehnikaõpetaja magistriõpe
Tallinna Tehnikaülikooli magistriõpe haldusjuhtimise erialal spetsialiseerumisega kriisireguleerimisele

TEENISTUSKÄIK

Sisekaitseakadeemia päästekolledži tuleohutusjärelvalve õppetooli assistent 2007 kuni käesoleva ajani
Päästeameti välissuhete büroo peaspetsialist, Eurobaltic projekti koordinaator 2004 - 2005
Päästeameti avalike suhete büroo peaspetsialist 2005
Viljandimaa Päästeteenistuse tuletõrjuja-päästja 2002

ÕPPETÖÖ

Sisekaitseakadeemias õpetatavad ained: riskianalüüs ja kriisireguleerimine, päästeala ennetustöö, päästeala organisatsioon ja juhtimine, tuleohutusjärelvalve II
Sisekaitseakadeemias juhendanud ühte päästeteenistuse eriala lõputööd.

TEADUS- JA ARENDUSTEGEVUS

E-õppe kursuste ning õpiobjektide loomine ning kasutamine õppetöös

ERIALANE ENESETÄIENDAMINE

- Tallinna Tehnikaülikoolis kuulab ehituse erialaaineid: ehitusmaterjalid, hoonete konstruktsioonid 2008 - 2009
- Tallinna Ülikoolis omandanud projektijuhtimise lisaeriala 2006 - 2007

Harrastanud kergejõustiku mitmevõistlust. Tema nimele kuulub neli Sisekaitseakadeemia kergejõustikurekordit. Käesoleval ajal hõlmavad kogu tähelepanu lapsed.

KOOSSEISUVÄLISED ÕPPEJÕUD

On selge, et kolledži vähesed koosseisulised õppejõud ei ole suutnud õpetada kõiki kavas olevaid õppeaineid (üle 70). Seetõttu on kogu aeg kaasatud õppetöösse rohkelt koosseisuväliseid õppejõude.

Katastroofi- ja erakorraline meditsiin olid esimestes õppekavades võrdlemisi suures mahus – 5 AP, so 200 tundi. Neid aineid on õpetanud aastatel 1996 - 2000 tuntud meedikud Andres Rimmelgas, Rein Paberit, Kaja Pukk, Ave Põlluaas, Ellen Võsumaa, Toomas Ümarik, Boris Loogna, Mihkel Leiner, Anu Raisma, Jüri Teras, Enn Jõeste, Helin Raudkepp, Meeme Appelberg, Ülo Kivistik, Reet Linnamägi, Milvi Koplus, Mart Montvila, Birgit Järvan, Vladimir Demidov, Andrus Kreis, Priit Arro, Peep Baum, Kuulo Kutsar.

Viimastel aastatel on nende ainete õpetamise raskuspunkt kaldunud Väike Maarja Päästekooli ja katastroofimeditsiin mahus 1 AP on jäänud Ursel Kedarsi õlule.

Tallinna Tehnikaülikooli õppejõude kaasati inseneriainete õpetamisse. Hüdraulikat luges vaneminsener Endel Kask aastatel 1995 - 2002, termodünaamikat ja soojustehnikat lektor Heli Lootus ja dotsent Arvo Kull 1995 - 2003, ventilatsiooni professor Kaido Hääl 1999 - 2004, füüsikat dotsent Arvo Mere ja dotsent Pavel Suurvarik 1994 -1999, automaatika aluseid dotsent Jaak Peterson 2000 - 2002, elektrotehnikat ja elektriohutust dotsent Rein Võrk 1999 - 2002, loodusteaduse ja riskianalüüsi bioloogilisi aluseid professor Raivo Vilu 1996/97, orgaanilist keemiat laborant Juta Lille 1996 - 1997 ja assistent Marju Laasik, polümeer materjale professor Peep Christjanson ja assistent Tiia Süld 2000 - 2001. Ehitusmaterjale õpetas dotsent Uno Juurvee ja ehituskonstruksioone õpetas ja õpetab praegugi dotsent Urmas Mänd, majandusaineid (avaliku sektori ökonomika, riigi rahandus, mikro- ja makroökonomika) lektor Raissa Kokkota, matemaatikat Endel Ruustal, Frederik Vichmann, Riho Lepp ja Lea Pallase.

Tallinna Tehnikakõrgkooli õppejõud on andnud oma panuse inseneriainete õpetamisse. Esimestele lendudele õpetas rakendusfüüsikat Peeter Otsnik, ehitusmaterjale ja -konstruksioone ning nende tulepüsivust Peeter Plutus. Ehitusmaterjale loeb praegu lektor Sirle Künnapas. Professor Jaan Võrk, kes õpetab elektrotehnikat ja elektriohutust ning automaatika aluseid, alustas nende ainetega kolledžis 2002. aastal, siis veel TTÜ dotsendina.

Rakendusmeteoroloogiat luges aastatel 1995 - 2002 Eesti Meteoroloogia ja Hüdroloogia Instituudi professor Heino-Ülo Tooming. Pärast teda, kuni aine väljaarvamiseni õppekavast, tuntud ilmatedlane Ain Kallis.

Päästeameti endine ja kogu praegune juhtkond on olnud tegev erialaainete õpetamisel. Esimene peadirektor Harry Hein piirdus üksikute loengutega kuid oli alati kohal lõputööde kaitsmisel. Tema järglane peadirektori ametis Mati Raidma on lugenud koguni kuut õppeainet (kodanikukaitse, tulekustutus- ja päästetööde (TP) operatiivjuhtimine, TP tehnoloogia, TP organisatsioon ja juhtimine, päästetehnika, TP taktika) ja olnud ka kolledži õppetooli koosseisuväline juhataja. Praegune peadirektor Kalev Timberg on lugenud tuletõrje operatiivjuhtimist ja kodanikukaitset ning peab praegu üksikuid loenguid organisatsiooni juhtimisest.

Peadirektori asetäitjatest õpetas Ants Rööp tsiviilkaitset, Jaanus Vessart ja Alo Tammsalu TP organisatsiooni ja juhtimist, Ain Karafin koguni viit ainet: kodanikukaitset, tuletõrje ja päästeala järelevalvet, tuleohutusjärelevalve korraldust, TP organisatsiooni ja juhtimist ning kriisireguleerimist ja riskianalüüsi.

Ka enamik Päästeameti töötajaid on kolledži õppetööle oma õla alla pannud. Nõunik Anne Martini õppeained on lõputöö metodoloogia, personalitöö riigiasutuses ning päästeteenistuse infosüsteemid ja andmekogud. Osakonnajuhatajatest on Jaan Tross õpetanud kodanikukaitset ning kriisireguleerimist ja riskianalüüsi, Kaur Kajak tuleohutusjärelevalve korraldust ja päästeseadust, Viola Murd tuleohutuse järelevalvet, Kuno Tammearu TP taktikat, TP operatiivjuhtimist ja TP organisatsiooni ja juhtimist.

Personali- ja asjaajamisebüroo juhataja Katrin Peets loeb avaliku teenistuse ja tööõigust, kriisireguleerimist ja riskianalüüsi Olev Raidla, avalike suhete korraldamist Tiit Tambi.

Teenekas õppejõud on Jaak Jõesoo, kes on õpetanud üle kümne aasta elektrotehnikat ning tulekustutuse ja pääste sidesüsteeme. Sama kaua on tulekustutuse ja pääste automaatikaseadmeid ning -süsteeme õpetanud tuleohutusjärelevalve osakonna peaspetsialist Peeter Vain ja Rootsi kodanik lektor Raivo Hansen.

Tuleohutuse järelevalve õpetamisele kolledžis pani aluse teenekas päästetöötaja Vaino Pedosk, kellest hiljem sai koosseisuline õppejõud. Veel on seda valdkonda õpetanud Peep Konts, Tõnis Mägi, Hans Sokmann, Arvo Laht, Vassil Hartšuk, Jaagup Tamberg, Lembit Neidre, Heiki Perli, Jaan Aia, Peeter Vain, Priit Rattasepp, Lembit Rodes, Andur Soo, Ants Aguraiuja, Ivar Kaldasau, kes on olnud ka vastava õppetooli koosseisuväline juhataja, Priit Laos, Priit Laaniste, Kaur Kajak, Marko Rüü jt.

Kolledži algaastatel, kuni üliõpilaste kutseõppe korraldamiseni Väike-Maarja Päästekoolis, said üliõpilased tuletõrjuja-päästja ettevalmistuse õppekeskustes ja komandodes, kus nenhde õpetajateks olid paljud

päästetöötajad. Õpetamistöös on kolledžil tulnud toetuda oma vilistlastele ja isegi üliõpilastele. Neid on kokku üle 40. Esimese lennu kaheteistkümnest lõpetanust on kümme ja teise lennu kuueteistkümnest lõpetanust seitse lõõnud kaasa õppetöös. Üks esimesi oli Gert Teder, kes lõpetas õpingud juunis 1997 ja alustas juba sama aasta septembris TP tehnika õpetamisega. Mõnigi kaugõppeüliõpilane on oma valdkonna tippspetsialist ja täiesti võimaline eriaineid õpetama. Nii näiteks on lõhkeaineid ja demineerimist õpetanud Roland Esko, Jüri Kase, Mati Mullase ja Arno Pugoneni kõrval kaugõppeüliõpilased Margus Kurvits ja Janek Sõnum.

Häirekorraldus uue õppeainena on õppekavas aastast 2003 ja seda on õpetanud Ülle Jõesaar, õpetavad Häirekeskuse töötajad Janek Laev, Merle Tikk, Taavi Tiitsu, Annely Seer, Birgit Järvan, Eva Rinne ja Katrin Mei.

Erivaldkondade päästetöid on õpetanud vastava valdkonna spetsialistid: mäepäästet Vladimir Kotškin ja Erik Väli, lennupäästet Tõnis Lepp ja Margus Ühek, merepäästet Silver Vahtra, Viljar Rõõm ja Tiit Pöder, vetelpäästet Olav Lukin, Innar Malleus ja Marje Laar, raudteepäästet Elmu Kruuser, Viktor Merkušev, Heino Gremberg, Leonid Perehhoda ja Vjatšeslav Suvorov.

Kindlasti pole selles peatükis loetletud kõiki spetsialiste, kes on andnud oma panuse päästeala üliõpilaste harimisse. Neid on lihtsalt nii palju, et keegi võis kahe silma vahele jääda. Ärge solvuge, vaid andke endast kolledžisse teada.

ÕPPETÖÖ KORRALDAJAD

Õppetöö sujuvaks kulgemiseks on väga oluline meetodikute panus. Nemad teevad tunniplaani ja jälgivad selle täitmist, hoiavad korras kolledži kirjavahetust, tellivad õppevahendeid ja kantseleitarbeid, suhtlevad üliõpilastega ja koosseisuväliste õppejõududega jne. Ühesõnaga - nad on kolledži perenaised.

Päästekolledži asutamisel pandi meetodiku ülesanded algul tolli- ja korrektsoonikolledži meetodikule Maia Liivakule, kes töötas topeltkoormusega 02.08.1993 kuni 06.04.1994 Seejärel sai kolledži meetodikuks kolmeks aastaks Mai Tuulas. Tema ametikoha nimetus oli vahepeal dispetšer ja laborant, kuid töö sisu oli ikka sama.

3. märtsist 1997 asus kolledži meetodikuna tööle Tiina Parve, kes kõrgharidusega keemikuna tegi sellele lisaks ka 1998/99. õppeaastal üliõpilastega õppetööd. Ta oli kolledži meetodikuks 20. augustini 2000 ja jätkab tööd akadeemia õppeosakonnas kuni käesoleva ajani.

Kolledži praeguste perenaiste ametinimetus on õppereferent ja neid on

kaks. Karin Liivaleht asus tööle 20.08.2000 ja Karin Piirsalu 03.11.2003. Mõlemad olid vahepeal mõne aasta ära pisipere tõttu, kuid jätkavad praegu kolledži õppetöö korraldamist. Esimene neist tegeleb põhiliselt eelarvevälis-
tel õppekohtadel õppivate kaugõppe üliõpilastega ja teine eelarvelistel õp-
pekohtadel õppivate päevaste üliõpilastega.

Lühemat aega on kolledžis referendi ülesandeid täitnud Age Ploom (vilist-
lasena mõned kuud pärast lõpetamist), Kirke Võisula, Merje Meerits ja Kaili
Tamm. Perenaistega on kolledžil seni igatahes vedanud.

In memoriam

Kolledž on kandnud valusaid kaotusi nii üliõpilaste, vilistlaste kui ka õppe-
jõudude seas.

Liiklusõnnetuses hukkus II kursuse üliõpilane Kalevi Ollo (17.02.1979 -
01.05.1999) ja väljaselgitamata asjaoludel III kursuse üliõpilane Kalmer
Kõivastik (04.04.1979 - 03.10.1999).

Pikaajalise raske haiguse tagajärjel suri Mati Palolill (08.10.1979 -
04.10.2005), kes lõpetas akadeemia 2002. lennus.

Kaugõppes 2000. aastal lõpetanud lennust on meie hulgast lahkunud ven-
nad Ilmar Tammearu (08.05.1963 - 26.01.2007) ja Kalle Tammearu
(23.03.1961 - 23.07.2007).

Õppejõudude seast lahkus n-ö jalapealt Georg Ambach (23.04.1952 -
05.11.2006).

Mälestus neist elab sõprade ja kolleegide südameis.

Vilistlased

1997

Ants Agurauja
Mart Haljaste *cum laude*
Ailar Holzmann
Kaur Kajak Ivar
Kaldasau Innar
Malleus
Tarvi Ojala
Andur Soo
Kuno Tammearu
Alo Tammsalu
Gert Teder
Jaanus Teearu

1998

Marek Danilson
Andres Heinsalu
Priit Janno
Margo Klaos *cum laude*
Mati Käo
Priit Laos
Toomas Luik
Margus Möldri
Rait Pukk
Raoul Raidna
Viljar Schmidt
Kristjan Sepp
Mart Sild
Andre Tammik
Aldo Tera
Eimar Täht

1999

Einar Genrihov
Hillar Jänes
Kuido Kriisa
Kajar Laus
Margus Leis
Leho Lõiv
Meelis Mesi

Mati Möller
Heigo Olu
Anneli Raidoja
Gert Reiksar
Rando Rimm
Mart Suursu
Tarmo Terep

2000

Indrek Ints
Armand
Jürgenson
Erki Land
Marko Lipp
Jaanus Orusalu
Age Ploom
Rivo Salong
Taavi Tiitsu
Mari Tikan

2000 kaugõpe

Jüri Hiimäe
Reedik Lukas
Ilmar Tammearu
Kalle Tammearu
Alar Valge
2001
Hannes Aasma
Villu Ilves
Indrek Lilleorg
Marti Magnus
Dmitri Maikin
Merle Paas
Teet Piile
Janno Riidak
Alar Roop
Ramon Ruotsi
Lauri Uibopuu

2001 kaugõpe

Peeter Eylandt
Krista Heinroos

Veiko Kaasik Merri
Kastemäe Margit
Kärner Martti
Parve Endel
Raidma Marko
Rüü Jüri Soovik
Raimu Vaher
Jaanus Vessart

2002

Kädu Aasma
Raul Kõiv
Rait Lauk
Raido Mets
Andrus Näks
Ave Oad
Janar Otsus
Mati Palolill
Marko Pruul
Merle Tikk
Renee Villemson

2002 kaugõpe

Koit Haavel
Jüri Hrabrov
Jaak Janno
Arne Kana
Ülle Kelve
Tarmo Klooster
Tom Leesurm
Margus Lindmäe
Georg Looga
Meelis Saar
Jaan Sims
Riho Sõmermaa
Oleg Šapkin
Imre Tambets

2003

Markus Aasma
Freddy Illak
Julia Kermas

Rain Kurg
Leho Lemsalu
Kirsti Mikk
Ivo Paits
Taavi Pragi
Marko Põld
Tõnis Ristmägi
Piret Seire
Harpo Stroo
Alar Talu

2003 kaugõpe

Knut Hanga
Jakob Juhanson
Airet Leheveer
Andres Nõmme
Jaanis Otsla
August Pakk
Andrus Rinne
Urmas Saupõld
Tauno Suurkivi
Raigo Sõmermaa
Orm Tammepuu
cum laude
Taavi Teets Peeter
Tigas 2004 Dagi
Dorbek Marek
Hindreus Erki
Kind Margo Kivi
Margo Kruusma
Tarmo Kull Kadi
Luht *cum laude*
Stella Polikarpus
cum laude
Eliot Põld
Jaanus-Arno
Sarapuu
Aleksei
Vinogradov

2005

Andres Filatov

Ivar Frantsuzov
Aleksandr Frischer
Sergei Gerassimov
Maario Kupp
Karmo Kuru
Mait Lillemaa
Hannes Nigulas
Urmas Paejärv
Rain Porss
Andrei Rikberg
Tarmo Säälük
Jaanus Toomesoo
Rain Tõnson

2006

Vassili Abramenko
Jürgen Ermel
Sven Jablonski
Alor Kasepõld
Toomas Kääparin
Kristo Leotoots
Mihkel Merimaa
Ivo Mikker
Andres Mumma
Jelizaveta Nikolajeva
Kalev Näär
Mart Olesk
Deniss Pervunin
Marius Pihlak
Margus Piik
Aivar Põlda
Tarmo Vaarask
Tamur Vaher
Indrek Viska
Tambet Vodi

2007

Anneli Ambel
Taavi Aruvainu
Priit Jõgisoo
Vaiko Kivi
Gert Krabbi

Imre Kuklase
Valeri Mogilenskihh
Alari Pagi
Aleksandra Pristavko
Joosep Randoja
Anna-Kaisa Saar
Tanel Sepajõe
Kristian Sirp
Tarvo Sõlg
Alar Tetting
Alari Tõnissoo
Neeme-Rain Velleste

2007 kaugõpe

Tarmo Anton
Enn Eberg
Pavel Ivanov
Vaino Kaunissaar
Gehrt Kompus
Heiki Kurissoo
Mart Käit
Janek Laev
Ago Laos
Janek Lass
Margus Leipalu
Arno Lemmik
Margo Lempu
Arvi Luuk
Jaano Maask
Mait Mürk
Almar Nuuma
Maido Nõlvak
Leonid Pahhutši
Marek Sein
Marti Siim
Juri Zabellevitš
Kaino Zilmer
Margo Tammepõld
Urmas Tokman
Kalju Öunmann

2008

Alla Homjakova
Ardon Kaerma
Rasmus Laar
Margus Laasmaa
Tarmo Lihulinn
Karmo Lillemets
Lauri Lindoja
Valmar Matso
Marko Mänd
Erko Oidersalu
Andrei Orponen
Martin Peiken
Indrek Pung
Mihkel Pärn
Maksim Sova
Jaanus Suur
Tagne Tähe cum
laude
Artjom Urbanik
Erki Väljaots
Priit Kotkas

2008

kaugõpe
Lennart Ambos
Sander Falilejev
Jaak Jaanso
Guido Kokk
Silver Konksi
Janar Kärner
Koit Kärssin
Andres Liiv
Ahto Luhamäe
Renato Okspuu
Raivo Pavlovitš
Liana Sokolov
Heiki Soodla
Mait Soolepp
Marko Soontalu
Raido Taalmann
Renee Tammet
Tõnu Vare

LÕPUPILDID

Esimene lend 1997

Esireas istuvad (vasakult): Päästeameti töötajad Tõnis Pajo ja Jaanus Vessart, kolledži direktor Andres Talvari, Päästeameti peadirektor Mati Raidma, peadirektori asetäitja Ain Karafin ja tuleohutuse peaspetsialist Vaino Pedosk, Päästeameti töötaja Vladimir Goronkov, Jaanus Teearu.

Tagareas seisavad (vasakult): Tarvi Ojala, Ailar Holzmann, Mart Haljaste, Andur Soo, Innar Malleus, Ants Agurajaju, Gert Teder, Kuno Tammearu, Kaur Kajak, Alo Tammsalu, Ivar Kaldasaun.

Teine lend 1998

Esireas (vasakult): Mart Sild, kolledži direktor Andres Talvari, juhtiv referent Tiina Parve, professor Jüri Kaup, Andre Tammik, Margo Klaos, Viijat Schmidt. Keskmises reas (vasakult): Kristjan Sepp, Margus Möldri, Andres Heinsalu, Aldo Tera, Mati Kõo, Eimar Täht, Toomas Luik. Tagareas (vasakult): Raoul Raidna, Marek Danilson, Rait Pukk, Prit Janno, Prit Laos, Päästeameti peadirektor Mati Raidma.

Kolmas lend 1999

Esireas istuvad (vasakult): Margus Leis, Heigo Olu, Meelis Mesil, Tarmo Terep, koosseisuvälised õppejõud Jaan Aia ja Heiki Perli. Seisavad (vasakult): kolledži direktor Andres Talvari, Rando Rimm, Mart Suursu, Kuido Kriisa, Kajar Laus, Mati Möller, Hillar Jänes, Leho Lõiv, Anneli Raidoja, Gert Reiksar. Pildilt puudub kaamerat hoidnud Einar Genrihov.

Neljas lend 2000

Päevases õppevormis lõpetasid (vasakult): Indrek Ints, Armand Jürgenson, Erki Land, Marko Lipp, Jaanus Orusalu, Age Ploom, Rivo Salong, Taavi Tiitsu, Mari Tikan.

Kaugõppes lõpetasid (vasakult): Ilmar Tammearu, Alar Valge, Reedik Lukas, Kalle Tammearu, Jüri Hiiemäe.

Viies lend 2001

Esireas (vasakult): Merle Paas, kolledži direktor Andres Talvari, rektor Heiki Loot, Merri Kastemäe, Krista Heinroos, Dmitri Maikin. Teises reas (vasakult): Margit Kämer, Lauri Ulbopuu, Alar Roop. Päästeameti peadirektori asetäitja Ain Karafin, Teet Pihk, Janno Riidak, Marti Magnus, Hannes Aasma. Kolmandas reas (vasakult): professor Helmo Käerdi, Martti Parve, Endel Raidma, Peeter Eylandt, Indrek Lilleorg, Ramon Ruotsi, juhtiv referent Tiina Parve, vanemreferent Karin Liivaleht. Neljandas reas (vasakult): professor Feliks Angelstok, Veiko Kaasik, Raimu Vaher, Jüri Soovik, Marko Rüü, Jaanus Vessart, Villu Ilves.

Kuues lend 2002

Esireas (vasakult):
Päästeameti peadirektor
Mati Raidma, rektor
Heiki Loot, õppeprorektor
Eve Limbach, kolledži
direktor Peeter Randoja,
professor Feliks
Angelstok, vanemrefe-
rent Karin Liivaleht.
Teises reas (vasakult):
Renee Villemson, Merle
Tikk, Ave Oad, Georg
Looga, Tom Leesnurm,
Meelis Saar, Oleg Šapkin.
Kolmandas reas (vasa-
kult): Andrus Näks, Rait
Lauk, Raido Mets, Jaak
Janno, Arne Kana, Ülle
Kelve, Koit Haavel, Jaan
Sims.
Neljandas reas vasakult:
Mati Paloilil, Marko
Pruul, Raul Kõiv, Imre
Tambets, Margus
Lindmäe, Tarmo
Klooster, Jüri Hrabrov,
Riho Sõmermaa.

Seitsmes lend 2003

Esireas istuvad (vasakult): Päästeameti peadirektori asetäitja Ain Karafin ja peadirektor Mati Raidma, rektor Heiki Loot, õppeprorektor Eve Limbach, kolledži direktor Peeter Randoja. Esireas seisavad (vasakult): Julia Kermas, Piret Seire, Freddy Illak, Rain Kurg, Urmas Saupõld, Jakob Juhanson, August Pakk, Kirsti Mikkk. Teises reas (vasakult): Tõnis Ristmägi, Tauno Suurkivi, Orm Tammepuu, Marko Põld, Raigo Sõmermaa, Peeter Tigas, Airet Leheveer, Andrus Rinne, Andres Nõmme. Kolmandas reas (vasakult): Markus Aasmaa, Jaanis Otsla, Leho Lemsalu, Taavi Teets, Harpo Stroo, Ivo Paits, Alar Talu, Taavi Pragi.

Kaheksas lend 2004

Esireas istuvad (vasakult): Päästeameti nõunik Anne Martin, peadirektori asetäitja Ain Karafin ja peadirektor Mati Raidma, rektor Peeter Järvelaid, siseminister Margus Leivo, Päästeameti peadirektori asetäitja Alo Tammalu, kolledži direktor Peeter Randoja. Keskmises reas (vasakult): Aleksei Vinogradov, Eliot Pöld, Stella Polikarpus, Dagi Dorbek, Kadi Luht. Tagareas (vasakult): Marek Hindreus, Margo Kruusma, Margo Kivi, Jaanus-Arno Sarapuu, Tarmo Kull, Erki Kind.

Üheksas lend 2005

Esireas istuvad (vasakult): professor Andres Talvari, kolledži direktor Peeter Randoja, õppeprorektor Uno Luur, rektor Priit Männik, Päästeameti peadirektori asetäitja Alo Tammسالu ja nõunik Anne Martin, Rain Pors.

Teises reas (vasakult): Jaanus Toomesoo, Urmas Paejärv, Mait Lillemaa, Tarmo Säälük, Rain Tõnson, Ivar Frantsuzov, Mario Kupp. Kolmandas reas (vasakult): Andres Filatov, Hannes Nigulas, Karmo Kuru, Sergei Gerassimov, Andrei Rikberg, Aleksandr Frischer.

Kümnnes lend 2006

Esireas istuvad (vasakult): kolledži direktori asetäitja Margus Möldri, Päästeameti peadirektori asetäitja Ain Karafin ja peadirektor Mati Raidma, siseminister Kalle Laanet, rektor Priit Männik, referent Merje Meerits.

Teises reas (vasakult): Mart Olesk, Alor Kasepöld, Ivo Mikker, Toomas Kääparin, Margus Piik.

Kolmandas reas (vasakult): Tambet Vodi, Sven Jablonski, Jelizaveta Nikolajeva, Tarmu Vaher, Aivar Põlda, Marius Pihlak, Kalev Näär.

Neljandas reas (vasakult): Tarmo Vaarask, Jürgen Ernel, Indrek Viska, Andres Mumma, Miikhel Merimaa, Vassili Abramenko, Deniss Pervunin, Kristo Leotoots.

Üheteistkümmes lend 2007

Esireas istuvad (vasakult): professor Feliks Angelstok, Anna-Kaisa Saar, Anneli Ambel, Aleksandra Pristavko, rektor Priit Männik, sieminister Jüri Pihl, Päästeameti peadirektor Kalev Timberg, direktor Peeter Randoja, professor Andres Talvare. Teises reas (vasakult): Imre Kuklase, Joosep Randoja, Heiki Kurisoo, Urmas Tokman, Gert Krabbi, Taavi Aruvainu, Vaiko Kivi, Alar Tetting. Kolmandas reas (vasakult): Alari Pagj, Valeri Mogjilenskih, Tarmo Anton, Almar Nuuma, Janek Lass, Maido Nõlvak, Pavel Ivanov, Juri Zabellevitš, Leonid Pahhutiši. Neljandas reas (vasakult): Kaino Zilmer, Margo Lempu, Mart Käit, Tarvo Sõlg, Gehrt Kompus, Mait Mürk, Margus Leipalu, Vaino Kaunissaar, Margo Tammepõld, Arno Lemmik. Viiendas reas (vasakult): Marek Sein, Alari Tõnissoo, Kristian Sirp, Janno Maask, Tanel Sepajõe, Priit Jõgisoo, Ago Laos, Arvi Luuk, Enn Eberg.

Kaheteistkümmes lend 2008

Esireas istuvad (vasakult): Liiana Sokolov, Alla Homjakova, professor Andres Talvari, Päästeameti peadirektor Kalev Timberg, siseministeeriumi kantsler Märt Kraft, rektor Priit Männik, kolledži direktor Margus Möldri, Tagne Tähe, Põhja-Eesti Päästekeskuse avalike suhete büroo juhataja Peeter Randoja, professor Feliks Angeistok. Teises reas (vasakult): Ardon Kaerma, Artjom Urbanik, Martin Peiken, Mihkel Pärn, Karmo Lillemets, Erki Väljaots, Margus Laasmaa, Jaak Jaanso, Mait Soolepp, Priit Kotkas, Marko Soontalu. Kolmandas reas (vasakult): Andrei Orponen, Indrek Pung, Jaanus Suur, Lauri Lindoja, Rasmus Laar, Heiki Soodla, Renato Okspuu, Sander Fallijejev, Janar Kärner, Koit Kärssin, Silver Konkis, Guido Kokk, Andres Liiv.Neljandas reas (vasakult): Maksim Sova, Tarmo Lihulinn, Marko Mänd, Valmar Matso, Erko Oidersalu, Tõnu Vare, Ahto Luhamäe, Lennart Ambos, Raido Taalmann, Raivo Pavlovitš.